

► Procés de pau a Irlanda

Roda el món // Pàgina 18

Deu anys després del procés de pau a Irlanda, al carrer, les dues comunitats segueixen dividides. Els murs separen els barris d'un costat i de l'altre a ciutats com Belfast o Derry.

► Bancs de Llavors

Què es cou // Pàgina 22

En 100 anys s'ha perdut el 75% de les espècies cultivables del planeta. D'un temps ençà, els Bancs de Llavors plantejaven alternatives per capgirar aquesta tendència, anomenada erosió genètica.

► 10 anys d'Hace Color

Expressions // Pàgina 24

Hace Color celebra el seu desè aniversari com a agència contractant, promotora i difusora musical independent. El tret de sortida serà un concert amb Fermin Muguruza, La Kinky Beat i Nour.

setmanari de comunicació directa

núm. 56 // 4 de juliol de 2007

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

Les obres del TAV dificulten la mobilitat a milers de vianants

» Així està el pati // Pàgines 16-17

LA SITUACIÓ ES DÓNA DES DE SANTS FINS A EL PRAT DE LLOBREGAT

» Així està el pati // Pàgina 9

Els Mossos desallotgen una desena de cases en una setmana

Durant els últims set dies s'han desallotjat deu cases okupades a l'àrea metropolitana de Barcelona. Una macrooperació dels Mossos d'Esquadra el 27 de juny va expulsar una vintena de persones dels set habitatges okupats al carrer Miquel Àngel, del barri de Sants. La immobiliària Starline Managament SL. podrà executar el pla per a construir-hi xalets de luxe valorats en 900.000 euros cadascun. Pocs dies abans, s'havia desallotjat el Casal del Guinardó. Durant el cap de setmana passat, es va produir una nova okupació a Hospitalet de Llobregat. Es tractava de donar cabuda al taller de bicicletes que fins ara funcionava al centre social L'Òpera –amençada de desallotjament a partir del 9 de juliol–, però l'acció la va aturar una operació policial 30 hores després. Un helicòpter i una desena de furgons van assaltar la casa (a la fotografia) sense presentar ni tan sols una ordre judicial. El Casal Popular La Fusteria, a la vila de Sarrià va ser desallotjat el 3 de juliol al matí. Nova operació policial, set persones identificades i un projecte social i cultural aniquilat per ordre del jutjat de primera instància núm. 23. Les cases de La Lakandona de Cornellà de Llobregat també es troben amenaçades. A Cerdanyola del Vallès, però, s'ha produït una nova okupació, la masia de Can Canaletes. Conviden tothom a apropar-s'hi i participar en la neteja, en l'acondicionament i en les activitats.

Apuntalament a l'interior del taller de bicicletes d'Hospitalet de Llobregat, desallotjat l'endemà.

A. Díaz

» Així està el pati // Pàgina 11

Els joves de Torà no aniran a la presó

La Fiscalia va acceptar una rebaixa de la pena fins als dos anys. Com que no tenen antecedents, no hauran d'anar a la presó.

» Així està el pati // Pàgina 13

L'Ajuntament de Barcelona vol aïllar les festes majors alternatives

» Així està el pati // Pàgina 11

Rebuig popular a la visita del príncep a la Garrotxa

» De dalt a baix // Pàgines 3-5

Comerç just i cooperatives davant el consumisme

Editorial

L'albert i la llibertat d'informació

El proper 12 de juliol tindrà lloc als jutjats de Barcelona el judici contra Albert Garcia, un fotògraf freelance a qui demanen un any de presó, divuit mesos de pena-multa i 660 euros d'indemnització. Ja s'ha convocat una concentració de suport. L'Albert va cometre "la temeritat" de voler informar, de voler deixar constància gràfica del que s'esdevingué el 19 de maig de 2005. Ell, amb la seva càmera, va cobrir conjuntament amb d'altres fotògrafs i càmeres, entre les quals la de TV3, una acció directa de desobediència civil a la seu d'una promotora immobiliària que pretenia desallotjar una casa okupada al carrer Watson de Sants. El grup 6è de la Brigada d'Informació no li ho va perdonar. Van trobar la seva empremta a una octaveta de les que es repartien durant l'acció en plena via pública i això va ser el detonant de l'acusació de coaccions i danys. No és casual. Tot aquell que vol informar lliurement sense passar pels filtres institucionals i pels embuts correctius dels gabinets de premsa oficials se'l com a sospitós. L'objectiu és tenir la informació ben controlada. Les imatges també.

El cas de l'Albert no és l'únic. Una redactora i fotògrafa d'una agència de premsa va ser retinguda, identificada i denunciada quan simplement circulava pel carrer Pelai durant la "Marxa contra la repressió" del 17 de juny. El seu error va ser negar-se a respondre les preguntes dels mossos sobre que feia allà, tot i que va mostrar el DNI. La seva càmera va ser també manipulada il·legalment. En aquest número de la DIRECTA mostrem un exemple clar del que no volen que facin els informadors independents. Mostrem la imatge del mosso agressor durant el desallotjament al carrer Miquel Àngel del 27 de juny, encobert pels seus caps. Ara els jutjats tenen la seva fotografia per tal d'investigar els fets. Sense impunitat.

Pensem, doncs existim

El miracle de la DIRECTA

✉ Roger Rovira
/directa@setmanaridirecta.info/

Vaig veure néixer la DIRECTA des de fora, però des de prop, des dels moviments socials que li van donar una empeneta inicial. Una colla d'arreplegats buscava el somni de construir un mitjà de comunicació rigorós, un mirall trencat on els potencials lectors (principalment activistes, però no necessàriament) poguessin veure la seva imatge multiplicada en un *nosaltres*. Jo el somiava com un ariet compartit, com una eina per conèixer-nos millor els uns i els altres.

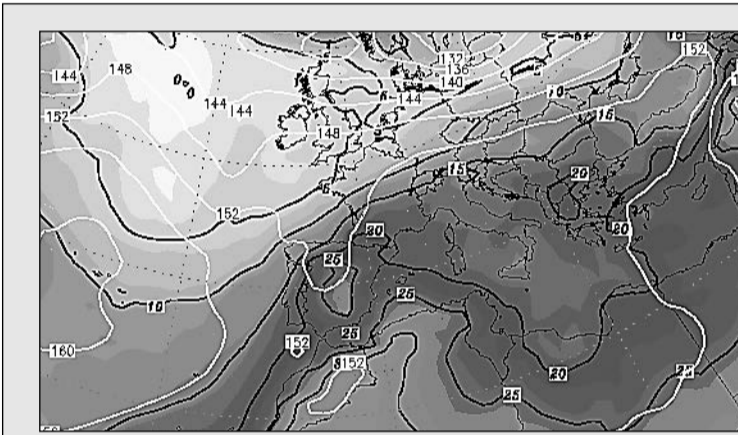
Avui, després d'uns mesos *pringant* setmana rere setmana, compartint reunions nocturnes de dimecres amb l'exemplar encara calentet a les mans, tothom

allà remirant el seu article a veure com ha quedat, comentant com ha estat el debat sobre l'editorial, fent brometes, demanant entrepans a l'actiu i desestressat coordinador d'*Així està el pati*, repartint els temes, comentant les propostes que ens arriben de les corresponalsies (part vital i privilegiada de la DIRECTA) i ja darrerament dels contactes o fonts que confien en nosaltres per denunciar el seu "temazo" particular... Avui, deia, penso amb més raó que estem construint un somni. Una colla d'arreplegats.

Així s'inicia el miracle setmanal. Pot no ser rigorós que un redactor parli del seu setmanari en to celestial, però ja s'entén la metàfora. Articles que cauen (fonts que demanen retenir-lo "fins la propera setmana", per exemple), *mails* que arriben tard,

canvis de tema sense avisar als responsables de fotografia que s'han de buscar la vida, editorials que desperten un encès debat, titulars massa llargs que s'han de canviar (amb el conseqüent "pique" del redactor de torn), un SOS d'algú de la DIRECTA quan estàs a la feina i no saps on amagar-te per buscar les fotos que no han arribat, o, simplement, notícies d'última hora que "han de sortir per aquest número".

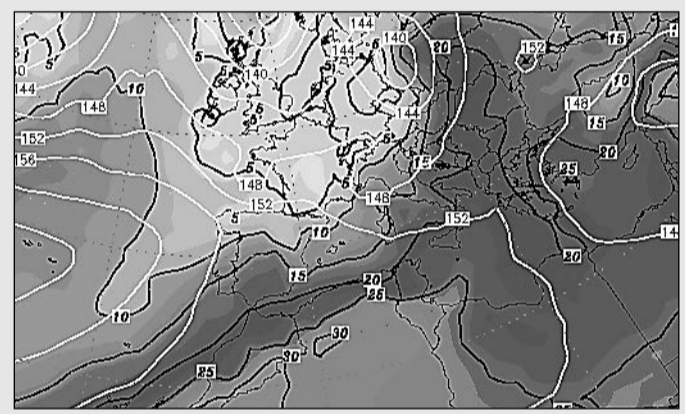
Tot això, sense parlar de l'estrenyer-se el cinturó, de la necessitat de professionalitzar-nos, de buscar nous subscriptors (és una indirecta), dels esforços per millorar, per formar-nos, les pujades i baixades emocionals... Tot un cúmul de coses que ens fan anar de cul, però amb esperances que siguin temporals! ☺

Dissabte 7 de juliol a la tarda les temperatures s'enfilaran per sobre dels 35 graus a l'interior

Juliol de refredats

Aquest mes de juliol seguirà amb la tendència que hem tingut fins ara. De dimecres a diumenge les temperatures agafaran un corba ascendent. El cap de setmana les màximes s'enfilaran fins els 35 graus a l'interior i al prelitoral. A partir de dilluns 9 de juliol un nou front fred escombrarà Catalunya d'oest a est i provocarà un nou descens de temperatures. Les tempestes seran fortes al nord i a les comarques del Pirineu.

El vespre del dilluns 9 de juliol un front tempestuós tornarà a escombrar les calorades

Com s'ha fet?

Aquesta setmana hem millorat una mica la correcció i l'edició dels articles i de les pàgines de la DIRECTA gràcies, en part, a l'incorporació d'una nova correctora que ens ha ajudat a fer aquesta feina. Amb ella ja són quatre les persones que es miren les fulles abans d'enviar-les a la rotativa. Tot i així, encara surt algun error. Bé, són les coses del *directa*, que diria aquell.

D'altra banda, queden tres setmanes de juliol i després, a l'agost, farem vacances durant tot el mes. Que ja les necessitem! Agafarem forces i tornarem al setembre renovats i amb les piles carregades. Tres setmanes, 21 dies. Ja som dins el compte enrere. 21, 20, 19...

Fe d'errades: Al darrer número, a l'article sobre la campanya pirata de la Maranya, un destacat deia que la Maranya és un centre social okupat, però això no és cert. És un centre social llogat i li diuen "autogestionat", que també ho és i queda més maco.

El racó il·lustrat

Alto

Qui som

DISSENY I COMPAGINACIÓ

Roger Costa

REDACCIÓ

De dalt a baix: Lluç Salellas *

Impressions: Laia Alsina i Mariona

Ortiz * Així està el pati: Guillem

Sánchez, Lluç Salellas, Laia Alsina,

Jesús Rodríguez, Roger Rovira i Pau

Cortina * Roda el món: Guillem

Sánchez * Observatori dels mitjans:

Enric Borràs i Abelló * Què es cou:

Gemma Garcia i Jordi Panyella *

Expressions: Roger Pala

i Estel Barbé Serra *

La graella: Roger Costa *

La indirecta: Sergi Picazo

FOTOGRAFIA

Edu Bayer i Arnau Bach

CORRECCIÓ

Laia Bragulat, Carles Biosca,

Òscar Canudas i Laura Ruiz

PUBLICITAT

Jesús Hita

DISTRIBUCIÓ

Xavi Camós

SUBSCRIPCIONS

Helena Olcina i Amigo

ADMINISTRACIÓ

Miquel Correa

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL

Dipòsit Legal: GI-1528-2005

c/Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902

L'Hospitalet de Llobregat

www.setmanaridirecta.info

directa@setmanaridirecta.info

Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:

redaccio@setmanaridirecta.info

fotografia@setmanaridirecta.info

il.lustracio@setmanaridirecta.info

disseny@setmanaridirecta.info

subscripcio@setmanaridirecta.info

distribucio@setmanaridirecta.info

publicitat@setmanaridirecta.info

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS

Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

☺ **-Reconeixement.** Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el licenciadador.

Ⓜ **-No comercial.** No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitat comercials.

Ⓝ **-Sense obres derivades.** No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.

- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu

http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/ o envieu una carta

a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 3

GRANS CADENES DE DISTRIBUCIÓ: NO, GRÀCIES

» Organitzacions en favor de la sobirania alimentària com la Plataforma Rural, la campanya "No et Mengis el Món" o la Xarxa de Consum Solidari impulsen la campanya "Grans cadenes de distribució: no, gràcies", on denuncien que a l'Estat espanyol cinc empreses controlen el 55% de tota la distribució d'aliments_

WWW.SUPERMERCATSNTEGRACIES.COM

PAÏSOS CATALANS // EL SECTOR ALIMENTARI TROBA UN FILÓ EN LA VENDA DE 'PRODUCTES SOLIDARIS'

Comerç just en territori hostil

El moviment pel consum solidari viu un intens debat sobre la presència dels seus productes a grans superfícies comercials

↳ Gemma Garcia / Roger Palà
/redaccio@setmanaridirecta.info/

els productes de comerç just proliferen, des de fa uns quants anys, als prestatges de les grans superfícies comercials. Cafè, galetes, begudes, te... Tota una àmplia gamma d'opcions que representen un sector comercial emergent que les grans corporacions de la distribució alimentària no es volen deixar perdre. El debat sobre la presència d'aquests productes als supermercats, però, és una de les disputes més enceses entre els moviments socials i ONG que treballen en l'àmbit del consum alternatiu.

D'una banda, se situen les organitzacions que veuen el comerç just des d'una perspectiva global: així, un producte que mereixi l'adjectiu de just no hauria de distribuir-se mai en un supermercat perquè aquestes corporacions no són precisament un paradigma de la justícia social. Altres organitzacions, en canvi, defensen malgrat tot la presència del comerç just a les grans superfícies sempre que el producte que es distribueix reuneixi els estàndards del que es considera comerç just, perquè són l'espai més habitual de consum alimentari.

Les grans cadenes de distribució han trobat en aquesta mena de productes un filó de màrqueting importantíssim: empreses com Eroski, Alcampo, Bonpreu, Carrefour o Mercadona, entre d'altres, distribueixen productes de comerç just en col·laboració amb ONG com Setem o Intermón. Les vendes totals d'aquests productes a l'Estat espanyol van registrar, durant l'any 2005, un creixement del 28,4% respecte l'any anterior, arribant gairebé als quinze milions de vendes anuals, segons un informe de Setem. Entre 2005 i 2006, les vendes de productes de comerç just d'Intermón Oxfam als supermercats i hipermercats van augmentar el 37%, segons dades de la pròpia organització.

Perspectiva global

A Catalunya, la Xarxa de Consum Solidari treballa des de l'any 1996 per una perspectiva "global i alternativa" del comerç just. La Xarxa és una referència per als sectors del moviment de comerç just més radicals i transformadors, que defensen una visió integral oposada a l'ús que en fan les grans superfícies de distribució. Segons Esther Vivas, coordinadora de l'Àrea de Sensibilització de la Xarxa, els supermer-

Bàrbara Boyero

Secció de productes de comerç just al Carrefour

cats "instrumentalitzen el comerç just tot utilitzant-lo com a estratègia de màrqueting empresarial". D'aquesta manera, s'atribueixen "una imatge responsable i compromesa". La visió que defensa la Xarxa engloba tot el cicle d'un producte, des del productor fins al consumidor final, una perspectiva integral que també passa per treballar en aliança amb altres moviments socials crítics amb el model de globalització neoliberal. Així, la Xarxa treballa per a "vincular el comerç just a la defensa del dret a la sobirania alimentària i a la promoció dels circuits curts i el comerç de proximitat", explica Vivas.

Per fer front al model actual i canviar els hàbits de consum, des d'aquesta entitat promouen una xarxa de botigues i cooperatives de consumidors de productes ecològics i de comerç just, en base als circuits curts de comercialització i a la presa de consciència del consumidor. La Xarxa vol demostrar que "fora de les grans superfícies comercials, el consumidor pot trobar productes d'alimentació, artesanies, llibres i materials diversos".

L'objectiu és sensibilitzar

David Díaz de Quijano, cap de comunicació de Setem Catalunya, considera que "el fet de vendre

productes 'justos' al costat de productes 'no justos', ja sigui en grans superfícies o en petits comerços, ara mateix no és una contradicció sinó que és una situació que pot ajudar al consumidor a preguntar-se què hi ha darrera dels productes 'no justos'. Per Setem, els avantatges bàsics de col·locar els seus productes en grans superfícies es tradueix en més vendes "i, per

Les vendes de comerç just van créixer un 28,4% l'any 2005

tant, increment de beneficis econòmics per a les cooperatives del sud". Setem afirma també que vendre a les grans botigues permet "el fàcil accés dels productes als consumidors, ja siguin sensibilitzats o no". Díaz de Quijano explica que "advocuem per un comerç just en tots els passos, però les grans superfícies són una realitat que no podem obviar. El que hem de fer és vetllar perquè no exerceixin la seva pressió sobre els proveïdors i treballadors, i si és així, denunciar-ho".

Fernando Contreras, responsable de màrqueting del departament de comerç just d'Intermón Oxfam a Catalunya, considera que "col·locant productes de comerç just en els supermercats estem oferint una alternativa de consum responsable per a la gran majoria dels consumidors". Contreras explica que "som conscients que les pràctiques d'algunes d'aquestes empreses podrien millorar, per això també treballem perquè potenciïn la seva responsabilitat social corporativa". Contreras afirma també que "estar presents en aquests centres comercials ens permet incrementar el coneixement del comerç just entre la població. Així es converteix en un element quotidià vinculat a la compra, no només exclusiu de botigues més minoritàries".

Segons el responsable de màrqueting del departament de comerç just d'Intermón Oxfam, "l'experiència, a la resta d'Europa, compta amb alguns anys d'avantatge, ens indica que no existeix un perill real de convertir-ho en una estratègia de màrqueting mentre ens mantinguem vigilants, com ho estem fent, als usos abusius que es puguin donar del concepte". En canvi, David Díaz, de Setem, considera que "un dels perills que pot

afectar el moviment és si es fa una mala utilització del segell de productes de comerç just". "Per aconseguir-ho hem de procurar seguir mantenint en el futur el control del comerç just, per tal que les empreses que volem que hi participin no se'n apropiïn en benefici propi".

'Empresa y sociedad'

L'Associació Nacional espanyola de Grans Empreses de Distribució (ANGED) aglutina setze empreses, entre les quals hi trobem Carrefour, El Corte Inglés o Alcampo. Totes tres comercialitzen amb comerç just i el promouen des de les fundacions de Responsabilitat Social Corporativa (RSC). Carrefour compta amb una fundació pròpia. Alcampo i El Corte Inglés formen part de la Fundación Empresa y Sociedad, que està integrada per més de seixanta empreses espanyoles, entre les quals destaquen multinacionals com BBVA, Nike, Telefónica, Inditex, La Caixa, o Repsol YPF, que compten amb denúncies de diverses organitzacions per no respectar els drets humans o el medi ambient. Ni El Corte Inglés ni Carrefour han contestat les nostres preguntes sobre el debat de la presència del comerç just a les grans superfícies. ☎

font:

Supermercados, no gracias. Grandes cadenas de distribución: impactos y alternativas. De Xavier Montagut i Esther Vivas (coords.), de la Xarxa de Consum solidari. Editorial Icaria, 2007.

Els IMPACTES DE LES GRANS CADENES COMERCIALS

DEVASTACIÓ URBANÍSTICA

0.1

Un hipermercat mitjà rarament té menys de 9.000 m², amb el corresponent impacte local sobre el territori. A la Gran Bretanya tots els supermercats junts cobreixen una àrea territorial equivalent a 15.000 camps de futbol.

DOMINI DE L'AGROINDÚSTRIA I CONSUM ENERGÈTIC

0.2

Com que requereix productes de baix cost en grans quantitats, la distribució massiva afavoreix pràctiques agràries allunyades de l'agricultura familiar i aposta per un model agroindustrial que causa problemes ecològics greus, com l'abús d'agroquímics per qüestions estètiques, la desertització i la pèrdua de biodiversitat agrícola. Els envasos i embalatges, tan habituals als supermercats, constitueixen una quarta part dels residus domèstics, i el 70% estan relacionats amb l'alimentació. També és gran el cost en petroli per al transport d'aliments.

CAMPEROLS SOTMESOS

0.3

Els pagesos de tot el món s'han convertit en presos de les grans superfícies. La posició de força d'aquesta empresa es tradueix en unes normes draconianes quant a preus per a la producció, sovint sota costos, condicions de lliurament, quantitats i terminis de pagament. Hi ha situacions en què el producte multiplica per 20 el preu de venda al públic respecte del que cobra l'agricultor. Segons un estudi de la Confederació d'Organitzacions Agràries de l'Estat espanyol (COAG) de l'any 2005, els productes agraris sense transformació estan sent venuts a les grans superfícies un 19% més cars que en el petit comerç.

TREBALLADORS EXPLOTATS

0.4

Les condicions laborals dels treballadors dels hípers són més que discutibles. A l'Estat espanyol, les característiques principals del sector són la temporalitat –a excepció de Mercadona, que fa contractes fixos però té condicions més dures en altres aspectes– i la subcontractació de serveis. Entre el 60 i el 70% de la plantilla és femenina i hi ha una forta divisió sexual del treball. Els sous són baixos –segons dades de 2006, entre sis i set euros bruts l'hora. Hi ha denúncies de pràctiques anti-sindicals contra empreses com Schlecker o El Corte Inglés, i predomina el sindicalisme 'groc'.

FRACTURA DEL COMERÇ TRADICIONAL

0.5

Les grans superfícies van en detriment del petit comerç. Segons dades fetes públiques per l'Ajuntament de Barcelona l'any 2005, la capital catalana ha perdut en dos anys 1.081 llicències de minoristes, tot i que l'espai comercial s'ha incrementat en aquest temps en 100.000 m².

MÀRQUETING I PUBLICITAT

0.6

La despesa en publicitat a l'Estat espanyol va ser l'any 2004 de 12.846 milions d'euros. Les grans cadenes comercials són el principal canal de consum quotidià. A l'Estat espanyol, el 81% de la població compra els aliments a la gran distribució alimentària. Una invasió neoliberal de la quotidianitat.

Infografia: Pedro Mota

Una certificació perversa

Moviments socials i ONG discrepen sobre qui decideix posar l'etiqueta de just

R.P. / G.G.

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Qui determina que un producte reuneix les condicions per ser considerat comerç just? El segell Fairtrade Labelling Organizations (FLO), que agrupa ONG, productors i empreses de comercialització internacional, va ser creat l'any 1997 amb l'objectiu d'homogeneïtzar els criteris de certificació dels productes de comerç just i integrar en una única certificadora internacional iniciatives sorgides en països com Suïssa, Bèlgica, Alemanya, Itàlia i la Gran Bretanya. A partir de la certifica-

ció, qualsevol botiga, supermercat o gran superfície queda legitimada per vendre un producte de comerç just amb el segell corresponent.

El segell FLO ha permès que, amb la certificació, qualsevol supermercat pugui vendre productes de comerç just i, alhora, que multinacionals com la Nestlé, Chiquita i Dole promoguin marques pròpies de comerç just i solidari que podem trobar a petites i grans superfícies. Així doncs, la Nestlé disposa de productes de comerç just tot i la seva trajectòria. Segons la investigació publicada el setembre del 2005 pel diari britànic *The Guardian*, es tracta

de l'empresa més boicotejada pels consumidors, a causa de les seves pràctiques contra els drets humans i el medi ambient.

Certificació excloent

Per la Xarxa de Consum Solidari, la certificació FLO Internacional "no només legitima opcions de venda clarament denunciades, en centrar-se només en la producció en origen i deixar de banda la resta d'actors de la cadena comercial, sinó que a més exclou aquells productors amb menys recursos", ja que per aconseguir aquest segell "és necessari tenir prou clients, estructura i capacitat productiva per adequar-se als seus criteris".

Una ONG com Intermón, en canvi, n'és una gran defensora. "La seva feina em sembla positiva perquè ofereix garanties al consumidor i perquè el fet d'incloure-hi l'empresa privada li dona, a aquesta, la possibilitat d'introduir-se com un actor més en aquest sector comercial", explica Fernando Contreras, d'Intermón. "Des de FLO podem treballar per acotar millor la producció i distribució del comerç just. El que no em semblaria lògic és que existissin diverses certificacions de comerç just paral·leles; això només serviria per confondre el consumidor". Ara com ara, els estàndards que fixa l'organització de certificació FLO

són els més exigents i garanteix d'una manera més acurada que un producte adquirit amb aquest segell està ajudant realment a tirar endavant el camperol que l'ha produït", explica Contreras.

David Diaz de Quijano, de Setem, considera, en canvi, que "el segell FLO no té per què ser l'única eina vàlida per qualificar un producte com a producte just. De fet, actualment no hi ha cap país on el segell abasti la totalitat de productes d'aquesta mena. Tot i això, possibilita la participació d'empreses convencionals dins del comerç just i això és positiu si volem que les nostres propostes transformin la realitat i s'estenguin a la societat".

PER SABER-NE MÉS...

» **Supermercats no, gràcies (Icària, 2007)**, coordinat per Xavier Montagut i Esther Vivas, és un complet estudi sobre els impactes de les grans cadenes de distribució i les alternatives de consum solidari. Una completa perspectiva dels debats interns del moviment pel comerç just_

PAÏSOS CATALANS // ALTRES FORMES DE CONSUM

Les cooperatives: una alternativa a les grans cadenes de distribució

☞ **Gemma Garcia**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Les cooperatives s'han desenvolupat en diversos àmbits com el món agrari, la pesca, l'ensenyament i el món editorial. En aquesta ocasió, volem presentar diversos projectes de cooperatives de consum arreu dels Països Catalans que es presenten com una alternativa a les grans superfícies comercials.

Aquestes iniciatives socioeconòmiques les conformen col·lectius de perso-

nes que creuen que per transformar les estructures socioeconòmiques actuals és necessari canviar el model de consum. Per tant, qüestionen l'enriquiment basat en la destrucció de l'entorn i la precarietat laboral, l'opressió dels països del sud o del medi rural tradicional i donen suport a les empreses respectuoses amb el medi i sensibles envers els problemes socials. La gestió de les cooperatives es realitza generalment per comissions de treball i la distribució funciona a través de comandes

que distribueixen un cop a la setmana, o amb la "cistella bàsica", comanda tancada en funció del que es produeix. També hi ha cooperatives que disposen d'una botiga per distribuir els productes.

Per trobar l'origen d'aquest tipus d'organització ens hem de remuntar a Rochdale, una ciutat tèxtil anglesa de Lancashire. Les males condicions de vida de la Revolució Industrial van portar 28 obrers a crear l'any 1844 una societat cooperativa (Rochdale Equitable Pioneers Society), amb la finalitat

de subministrar als obrers aliments i d'altres béns necessaris.

Posteriorment, es varen crear les primeres cooperatives de consum als Països Catalans de manera mig clandestina, a Catalunya i València. La més significativa entre les pioneres va ser Econòmica Palafrugellense, fundada a Girona el 1865. Aquesta cooperativa va obrir una botiga en un modest local conegut com la Fonda de la Pepa, en el qual se subministrava una reduïda varietat d'articles amb l'ajuda dels associats.

LA GLEVA

BARCELONÈS

Ateneu Rosa de Foc
c. Verntallat 26, Barcelona
coopellista@gmail.com

La cooperativa La Gleva és un espai dins l'Ateneu Rosa de Foc (un espai d'acció i pensament crític a la Vila de Gràcia). Tant l'Ateneu com la Cooperativa de Consum van ser creats ara fa cinc anys per un grup de gent amb ganes de buscar alternatives i respostes al capitalisme. Actualment, hi participen cinquanta cistelles (o unitats familiars). En assemblea decideixen els criteris de consum i de tria de productes i de productors. La comanda setmanal és el dimecres i les persones que tenen torn s'ocupen de rebre i repartir el producte.

GERMINAL

BARCELONÈS I VALLÈS OCCIDENTAL

Centre d'activitat de Sants, de Sarrià i de Rubí
www.coopgerminal.org
germinal@pangea.org

Germinal Sants de Barcelona va néixer fa quinze anys. Posteriorment, Germinal ha creat altres centres d'activitat al barri de Sarrià i a Rubí. Es defineixen com a societat socioeconòmica de propietat col·lectiva, en què les persones que la integren, en assumir les responsabilitats de la seva afiliació, disposen de la possibilitat compartida de fixar el propi destí. Germinal ofereix tot tipus de productes: des de pa fins a begudes i llegums, passant per productes de cosmètica, neteja i papereria.

LO FATO

TERRES DE PONENT

CSA La Maranya
c. del Parc 13, Lleida
Dimarts de 19 h a 21 h

Significa "menjar" en llengua calé i neix a finals del 2005 dins el CSA La Maranya de Lleida. Algunes de les persones que l'impulsen provenen d'una altra cooperativa que funcionava a l'antic Ateneu La Maixanta. Lo Fato ha organitzat diverses xerrades i també una vegada al mes organitza tallers de cuina i sopars que s'anomenen Panxacontentes. Hi ha cistelles setmanals amb verdures ecològiques que tenen un preu de 10 euros. Actualment, l'únic altre producte que tenen és la comanda mensual de carn de vedella ecològica.

TEIXIT DE LA TERRA

VALLÈS OCCIDENTAL

El Teixit de la Terra
c. Duran i Sors 85, Sabadell
comissiodelarta@gmail.com
www.elteixitdelaterra.blogspot.com

Després de gairebé un any de reunions i de l'intent de crear una cooperativa ecològica de consumidors a Sabadell, l'any 2002 neix El Teixit de la Terra, cooperativa de pa, làctics, carn, pollastre, fruita i verdura. Elaboren una revista interna de formació, *Mata Faluga*, actualment bimensual, i comparteixen local amb diversos col·lectius de la ciutat. Actualment la cooperativa està formada per seixanta unitats familiars distribuïdes en dos dies de consum, grup de dimecres i grup de dijous, en procés d'ampliació. Amb vista al setembre, es formarà un nou grup de consum, d'una trentena d'unitats familiars, que s'instal·larà en un nou local a un altre barri de la ciutat.

AIGUA CLARA

PAÍS VALÈNCIA

Cooperativa Aigua Clara
c. Ramon y Cajal 91, Alberic
Tlf.: 962 442 493

Tot i que Aigua Clara té la seva seu central a Alberic, disposa de diversos punts de venda a quatre comarques valencianes. Aquesta entitat dona suport als menuts productors per tal d'aconseguir d'una banda els avantatges de la compra directa i de l'altra el desenvolupament dels petits llauradors, que aposten per no enverinar el planeta amb productes fitosanitaris. A la botiga d'Aigua Clara hi podem trobar des de llegums, fins a mobiliari ergonòmic, calçat i aliments sense gluten. Encara que la cooperativa va néixer el maig del 2003, l'aposta per brindar la possibilitat d'un consum responsable i saludable arrenca de molt més endarrere.

SA JUNÇA

MENORCA

Cooperativa d'Agroecologia Sa Junça
Vergers de Sant Joan, Maó

La Cooperativa d'Agroecologia de productors i consumidors Sa Junça va néixer la primavera de 2006 amb la cessió de manera desinteressada d'unes terres. Algunes de les persones ja van iniciar d'alguna manera el projecte a les terres okupades de Llucalari desallotjades a mitjans de 2005. A part de conrear la terra, s'ha recuperat un safareig per a l'ús de reg i s'ha construït un galliner. Integren el projecte una vintena de persones i es cultiven unes vint varietats, entre hortalisses i verdures. Els socis i les sòcies reben una senalla setmanal que conté fruita, verdura i ous, sempre dependent del que doni la terra per temporada i quantitat.

COOPERATIVA de la BANKA ROTA

BAIX LLOBREGAT

CSO la Banka Rota
c. Rubió i Ors 103
Cornellà de Llobregat

L'idea de la cooperativa de consum neix a partir d'una xerrada sobre salut que es va fer al CSO la Banka Rota fa quatre mesos, on varen considerar l'alimentació com un element important. Pel col·lectiu són més importants les condicions laborals sota les quals es produeix que no pas el rigor de l'origen biològic del producte. Actualment, hi ha idees per realitzar intercanvi de receptes de cuina o tallers de salut.

EL REBOST

GIRONÈS

La Cooperativa El Rebost
Plaça Bell-lloc, 4, Girona
Tlf.: 972 202 070
rebostgirona@terra.es

El Rebost és una de les entitats pioneres del país al compaginar la comercialització de productes ecològics amb la difusió i la gestió de menjadors ecològics a les escoles. Entre les seves activitats destaca l'àmplia oferta de formació que preveu tallers i xerrades a les escoles. La cooperativa també ofereix als associats cosmètics, detergents i la majoria de productes que es poden trobar al comerç habitual.

ALMÀIXERA

EL CAMP

www.almaixera.mundoalternativo.org
almaixera@gmail.com

Fa dos anys, un grup de persones del camp de Tarragona va crear el col·lectiu Almàixera. Tot i que inicialment va néixer com a banc de llavors per conservar i recuperar les varietats locals, han pres altres iniciatives, com vendre i intercambiar productes o serveis entre el grup. Actualment, també s'organitzen en grups de treball que promouen, organitzen i coordinen compres conjuntes d'allò que no produeixen.

Impressions

Maria Ferrer i Bego Casado. Associació Memòria Contra la Tortura /opinio@setmanaridirecta.info/

26 de juny: Dia Internacional contra la Tortura

El 26 de juny es va celebrar el dia internacional de suport a les víctimes de la tortura, un bon dia per fer balanç de quina és la situació a casa nostra i també de les iniciatives que s'han dut a terme per avançar en la seva eradicació.

El darrer informe publicat per la Coordinadora per la Prevenció de la Tortura apunta que la pràctica de la tortura i dels maltractaments té una dimensió preocupant pel que fa al nombre de denunciants. La xifra s'eleva a 610 denúncies a tot l'Estat espanyol, de les quals els Països Catalans comptabilitzen el percentatge més alt, amb un total de 174 denúncies: 144 corresponents a Catalunya, 23 al País Valencià i set a les Balears.

Preocupant també és saber que des de començaments de segle la xifra de denúncies recollides és de 4.196. Una quantitat que probablement és més gran, ja que molts casos no han arribat mai a ser denunciats.

Els maltractaments ocorreguts a la comissaria de les Corts de Barcelona, prou coneguts en l'àmbit mediàtic, i d'altres que no han tingut aquell ressò, són prou il·lustratius del fet que el tema ens afecta com a país.

L'any 2006, però, ha estat també l'any en què l'Estat espanyol ha signat el Protocol Facultatiu contra la Tortura de l'ONU, un

mecanisme internacional amb ramificacions en l'àmbit dels estats signataris que podria ser un instrument de lluita contra la tortura prou important.

L'element més destacable del protocol és la creació de mecanismes de control internacionals i nacionals independents, amb potestat per realitzar visites periòdiques i sense previ avis a centres de detenció i amb potestat per fer propostes que enforteixin la protecció contra la tortura de les persones privades de llibertat. El text preveu la creació de mecanismes adaptats a l'organització d'aquells estats descentralitzats, com seria el cas de l'Estat espanyol. La data màxima per posar en marxa els mecanismes de prevenció era el dia 22 de juny de 2007.

La majoria de les entitats que arreu de l'Estat treballen per l'eradicació de la tortura des d'àmbits diversos entenen que el protocol podria ser un bon instrument i, conseqüentment, han elaborat una proposta de creació de mecanismes de prevenció de la tortura que en garanteixin la transparència i la independència de les institucions per tal que siguin efectius.

El que es mou, malauradament, no va en aquest sentit. En declaracions recents el ministre de Justícia ha anunciat que s'ajornarà la implementació del protocol i, que després de converses mantingudes amb la societat civil, s'està considerant la figura del defensor del poble com a futur mecanisme de prevenció de la tortura.

Cal denunciar la falta de transparència i l'intent del Ministeri de manipular l'opinió de les entitats dels drets humans. La Coordinadora per la Prevenció de la Tortura i les 44 entitats que la integren es van oposar, des d'un inici, al fet que l'oficina del defensor del poble fos designada com a mecanisme de prevenció de la tortura. Primer perquè com a institució no respon als criteris d'independència

Antuan

Cal denunciar la falta de transparència i l'intent del ministeri de manipular l'opinió de les entitats dels drets humans

exigits, però, a més, perquè, atinent les dades publicades per la coordinadora sobre denúncies de tortura, ha demostrat no tenir cap tipus d'eficàcia, ni voluntat, pel que fa a la prevenció, la denúncia i l'eradicació de la tortura a l'Estat espanyol. Cal recordar unes declaracions d'Enrique Mújica on

deia: "Amnistia Internacional ha denunciat maltractaments i tortures de les Forces de Seguretat a detinguts i jo li asseguro que són totalment falses".

A Catalunya les converses entre la societat civil i les institucions públiques i polítiques tampoc no han acostat posicions a

l'hora de consensuar el futur mecanisme català de prevenció de la tortura. És necessària la voluntat política per avançar en l'eradicació de la tortura a casa nostra i més encara davant d'una oportunitat com la de la implementació del protocol, la qual no es pot desapropiar.

Jordi Martí Font. Secretari General de la CGT de Tarragona /opinio@setmanaridirecta.info/

Rull, Gambín... com et dius ara?

El 2008 farà cent anys que va ser processat i executat a Montjuïc Joan Rull i Caraltó, un obrer acusat de diversos atemptats amb bomba a Barcelona. Rull va resultar ser, alhora, un confident de la policia al servei del governador civil de la Ciutat Comtal passant informació sobre el moviment obrer organitzat. Aquesta "feina" la va desenvolupar del 1906 al 1908, alhora que participava personalment en la col·locació de diversos artefactes explosius.

De la mateixa mena era Joaquín Gambín, un delinqüent professional reconvertit en agent policial especial que va participar activament com a instigador i activista en l'incendi de la sala de festes Scala de Barcelona. A un quart de dues del diumenge 15 de gener del 1978 —el 2008 en farà trenta anys—, després d'una maniobra contra els pactes de La Moncloa convocada per la CNT, un grup de joves anarquistes llançava diversos còctels molotov contra la Scala. Durant l'incendi van morir quatre treballadors i

Estem indefensos contra la infiltració i el radicalisme infantil dirigit. Ara és com abans però amb molta més tecnologia

així s'esfumava la possibilitat d'un sindicalisme revolucionari lluny del pacte i l'entreguisme que CCOO i la UGT començaven a fer servir com a norma de funcionament, la qual s'ha allargat fins a avui mateix. Gambín, àlies *El Grillo*, liderava el grup i, un cop a la presó d'Elx, es va fugar en estranyes circumstàncies, fet pel qual no va arribar a ser jutjat pel cas. Gambín cobrava 45.000 pessetes mensuals pels seus "treballs" d'infiltració o per constituir l'Ejército Revolucionario de Ayuda al Trabajador (ERAT).

Estem indefensos contra la infiltració i el radicalisme infantil dirigits. Ara és com abans, però amb molta més tecnologia i, mentre no suposem un perill per al capital i l'estat, no passa res, però quan podem començar a canviar les coses positivament, aleshores apareix el titella que hàbilment ens manipula perquè deixem de ser decisius. Per això em pregunto: qui és el nostre Rull actual? Quin Gambín tenim a casa nostra? Tu que em llegeixes, tingues clar que estem a punt de trobar-te.

Raúl Zibechi. Periodista /opinio@setmanaridirecta.info/

L'Amèrica Llatina: el mirall francès

El triomf tan aclaparador de la dreta francesa, el país que va protagonitzar alguns dels més importants moviments socials del segle passat, ha de ser un toc d'atenció per als llatinoamericans. Sota l'eufòria que complau aquests anys molts progressistes, les distàncies amb els més pobres i l'abandonament de les posicions històriques poden estar obrint el camí de les forces més reaccionàries de la regió.

La vuitena tesi de filosofia de la història de Walter Benjamin sembla descriure gairebé a la perfecció la relació entre els suburbis poblats per immigrants i el president Nicolas Sarkozy. "La tradició dels oprimits ens ensenya que 'l'estat d'excepció' en el qual vivim és la regla", escrivia poc abans de la seva mort, en plena nit feixista.

A França, fa menys de dos anys, es va aplicar l'estat d'emergència durant la revolta de les perifèries com a única forma de contenir els joves que en tres setmanes van cremar nou mil vehicles. El cap de la policia va donar per acabada la revolta la nit que van cremar només 98 cotxes, ja que la mitjana de l'última dècada és de 100 cotxes incendiats per nit.

Aquesta dada revela la profunditat de la guerra social que es lliura en un dels països més rics del món; la dificultat per contenir milions de joves marginats i la necessitat de mesures policials permanents. La repressió, gairebé 600 processats, va venir abans que els plans socials amb els quals inútilment s'intenten apagar els incendis.

En paral·lel, les esquerres han claudicat davant del model neoliberal o s'emboliquen en disputes que els impedeixen

treballar unides, abans i durant els processos electorals. L'abandonament de la crítica al model i el buidatge del discurs d'esquerra es respon, per part de la gent, amb la deserció, la qual cosa explica en bona mesura aquest 40% d'abstencions en les legislatives franceses. Mentre la dreta diu les coses clares i promet fermesa contra els joves pobres de les perifèries, l'esquerra majoritària es fa la distreta i enarbora un discurs imprecís i confús.

La rebel·lió dels joves pobres de les perifèries franceses està a la base del triomf electoral tan aclaparador de la dreta. Una cosa similar va succeir després del Maig del 68, quan la societat atemorida arran de la revolta va votar massivament Charles de Gaulle, símbol de l'ordre. Però l'esquerra va pagar car el preu de no haver-se col·locat incondicionalment del costat dels rebels: va quedar sense els vots i sense la possibili-

Mentre la dreta diu les coses clares i promet fermesa contra els joves pobres de les perifèries, l'esquerra majoritària es fa la distreta i enarbora un discurs imprecís i confús

Quechua

litat de forjar un potent moviment social en el qual es fusionessin els ciutadans immigrants i els treballadors francesos en situació precària, els de més avall amb els de baix, per usar una metàfora zapatista.

El que va succeir a França és d'una actualitat molt vigent per als llatinoamericans. Bona part de les esquerres van abandonar la seva identificació amb els més pobres, com succeeix al Brasil amb el Partit dels Treballadors, i substitueixen el compromís amb els de baix amb plans socials assistencials. En paral·lel, els governs que es proclamen progressistes o d'esquerra, sobretot els de l'Argentina, el Brasil, Xile i l'Uruguai, continuen aplicant mesures que aprofundeixen el neoliberalisme. El resultat està a la vista. El dretà (gairebé menemista) Mauricio Macri serà el

pròxim governador de Buenos Aires. En poc més de dos anys, un president de dreta substituirà Lula al Brasil. A Xile succeirà el mateix.

A la capital argentina, la crisi del progressisme arrenca amb l'incendi de la discoteca Cromañón, on a finals de 2004 van morir gairebé 200 joves molt semblants als que cremaven cotxes a París. En vista del dolor dels familiars i amics, que es mobilitzen fins al dia d'avui exigint responsabilitat als polítics corruptes que autoritzen discoteques que no reuneixen condicions mínimes de seguretat, els polítics "progres" es van fer els distrets. A Xile hi ha desenes de presos maputxes per haver defensat les seves comunitats de les empreses forestals, mentre els governs de la concertació donen suport als usurpadors.

Una actitud similar manté el govern contra els estudiants secundaris alhora que defensa el lucre en l'ensenyament. I no cal dir l'actitud de Lula, que dona suport a l'agronogoci mentre allibera els cultius transgènics i ajuda els empresaris de la canya de sucre que mantenen relacions d'esclavitud amb els talladors.

A l'Amèrica Llatina, on els pobres són víctimes d'una guerra permanent per part de les multinacionals de la mineria, de l'agronogoci i la desforestació, no hi ha més marge per a l'omissió: o les esquerres s'incorporen a les lluites dels de baix i prenen part en aquesta "guerra civil legal", o la lluita d'aquests els debilitarà fins a tal punt que ja no podran sostenir-se en el poder. Al seu lloc pot ser que tornin les dretes, però la responsabilitat no serà dels de baix.

Jordi Garrigós. Militant d'Endavant (OSAN) /opinio@setmanaridirecta.info/

Ara que ens trobem amb la 'realpolitik'

Un mes després de les eleccions municipals del Principat toca fer balanç del que s'ha aconseguit i pensar què cal fer a partir d'ara. Cap al vespre d'aquell diumenge les enquestes que enumerava la Terribas ens portaven cap una eufòria desmesurada que els resultats finals van més o menys confirmar. Després d'aquesta primavera, l'Esquerra Independentista avança i es consolida com una força municipal a tenir en compte. Però ara toca allò més difícil: contribuir a reforçar el nostre moviment com una alternativa política i social i no només com una sigla o papereta més.

Setmanes de rumors i pactes han confirmat que les CUP no entraran a cap acord de govern

municipal (llevat del cas de Sallent). Per alguns pot semblar una decisió còmoda i poc arriscada, però res més lluny de la realitat: s'han mantingut els acords presos i s'ha sigut coherent no sols amb el programa electoral sinó també amb el moviment que representen. Perquè allà on no hi ha una plataforma electoral també entenem la seva feina com la nostra, la que ens ha de servir per fer més visible el conflicte amb l'estat des de les institucions (malgrat l'escàs grau de legitimitat que tenen aquestes).

Des de diversos sectors descontents amb la seva progressiva pèrdua de vots (equivalent al nivell de poltronisme a canvi d'abaixades de pantalons a granel) s'ha utilitzat

El que no conceben els polítics de saló és que canviar l'entorn i les opressions que ens envolten també és realista

aquell característic to paternalista que empenen quan es refereixen al nostre moviment amb frases com: "ara ja veureu la realitat" o "demostrareu que sou igual que tots". Aquestes expressions responen a una sensació que des d'aquestes línies m'agradaria contradir: fa molt temps que fem política; seriosa, real i constant. Un bagatge que tot i no sortir als mitjans de comunicació convencionals existeix i ens ha donat una experiència que no s'aprèn des de despatxos ni oficines. No estic disposat que cap persona consideri que abans d'aquest 27 de maig no fèiem política de veritat. Ens organitzem dia a dia des d'assemblees, sovint sense veure resultats a curt termini, però convençuts del que fem i

pel que lluitem. Això és la nostra política, la de base per construir un moviment sòlid i madur que ens apropi als objectius que ens hem marcat.

La *realpolitik*, terme que va definir Von Bismarck al segle XIX, es refereix a la política realista i pragmàtica fora de la utopia i l'idealisme. El que no conceben els polítics de saló és que canviar l'entorn i les opressions que ens envolten també es realista. Des del carrer fins a l'ajuntament cal que les Candidatures d'Unitat Popular no oblidin allò que som tots els que formem part d'aquest moviment: lliures, sincers, lluitadors i utòpics.

Navegant per la xarxa

Adéu 'munipes'

En aquesta secció estem de dol: una de les nostres paraules habituals, guardiurbana.tk, ha tancat les portes. Després de set anys, els agents de la policia municipal de Barcelona han decidit dir adéu al seu espai. El motiu, diuen, és que hi havia massa "intrusos" i que no podien moderar el fòrum les 24 hores del dia. Això sí, ara diuen que en faran un de nou, però que només serà accessible a persones registrades i sense mala intenció. Adéu, doncs, a aquest port que tan bones estones ens ha fet passar...

Així, amb el cor trencat, hem navegat per altres aigües, per mars estrangers, i hem ancorat a patrulleros.com, on hem vist que l'humor era la tònica habitual entre els agents de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional espanyola. Aquesta vegada, la cosa va d'anècdotes...

La primera: "Fa poc, en un control, el gos de drogues es va tornar boig perquè havien fumats a un vehicle que registràvem. Va l'home i amb accent gallec em diu 'senyor guardia, el gos s'ha pixat al cotxe. I vam respondre: 'si no consumís estupefaents el gos no es posaria nerviós i no babejaria. Netegi-ho i circuli!'. I nosaltres, després de llegir-ho tres vegades ens preguntem... L'humor policial és totalment diferent a la de la resta de la humanitat, perquè no li trobem el què, tot i que tot el fòrum patrulleros.com ho troba boníssim.

Provem una segona anècdota: "A mi el que em fa gràcia és que la gent no sap com anomenar-nos. I acaben dient 'jefe' o 'compí', 'ei amic, i tot perquè estan nerviosos!' I acaba amb: "Cómo me río de Janeiro". Sense comentaris, oi?

A la tercera, la vençuda?: "L'altre dia se'ns acostava una dona i ens demana que li mirem el mòbil, perquè té un missatge i no sap com llegir-lo. No, si encara haurem de saber com posar-li la rentadora!". D'acord, té certa gràcia...

Els donem una nova oportunitat, tornem al tema del "jefe": "Doncs a mi, quan un em va dir 'jefe' li vaig respondre: 'digui'm assalariat'. És que t'ho diuen amb un to". Ja sabem que hi ha ciutadans peculiars, també...

És evident que l'humor no és el fort dels agents de policia. O potser nosaltres no sabem riure les gràcies d'aquests personatges que circulen armats i carregats de prepotència. En qualsevol cas, hem dedicat una estona a mirar quina és l'anècdota que més es repeteix entre ells, la que més expliquen, perquè diuen que tots s'hi han trobat; la de l'advocat. És a dir, segons expliquen, una situació habitual és parar algú i quan li demanen la documentació la resposta és "sóc advocat". I la resposta dels agents? Doncs, "felicidades, jo sóc policia, els papers, si us plau".

Ens perdonarem, però nosaltres encara donem voltes buscant quina gràcia té tot plegat...

Beneficis bancaris i hipoteques per sobre els núvols

Jordi Oriola i Folch
Esplugues de Llobregat

El Banc Santander anuncia uns beneficis que superaran la xifra astronòmica dels 10.000 milions d'euros i, d'aquesta manera, passarà a formar part dels deu primers bancs del món. Un gran èxit capitalista. Deuen pensar que els hem d'aplaudir en considerar-los triomfadors, ja que el nostre sistema admira els més rics. A mi, en canvi, em vénen a la ment els rostres i sacrificis dels amics i coneguts que estan essent literalment ofegats pels bancs i per les seves legalitzades, però il·legítimes, hipoteques. No puc visualitzar els altres milions de persones que no conec i que també són víctimes d'aquesta usura, però sé que malviuen atrapatats per una sagnia econòmica constant (86% del sou mitjà, o quatre cops el salari mínim interprofessional, segons el setmanari DIRECTA), i això els aboca a una submissió total davant els empresaris que els paguen el salari i amb la por de perdre la feina planant sobre qualsevol reivindicació que poguessin desitjar i la conseqüent desmobilització organitzativa que tindrà conseqüències devastadores en un futur proper. Un exemple: entrevistant noies i nois de 16 anys, m'he trobat que cap defensa la lluita sindical i, en preguntar-los què farien si fossin objecte d'una explotació laboral abusiva, responen que aguantarien resignadament o deixarien la feina per intentar trobar-ne una de millor.

Tota una deriva cap a la nord-americantització de les nostres societats, en una Europa que tan de bo fos la vella Europa dels drets socials (podríem dir-ne la "bella Europa!"), en comptes de tornar a cavalcar cap a una UE del capital que ja va ser qüestionada en referèndum, un escenari que s'han preocupat prou d'allunyar del tractat recentment aprovat. Tornant als beneficis bancaris... aconseguir beneficis astronòmics a costa de milions de persones humils i treballadores ho trobo directament delictiu. Penso que podríem reivindicar la qualificació de terroristes econòmics per als bancs perquè les seves pràctiques sumeixen una part de la població en una vida realment terroritzada. És urgent que el govern els obligui, com una mesura de coresponsabilització amb el problema, a dedicar els diners necessaris per afuixar la pressió sobre els ciutadans que estan desesperats per les hipoteques tan disparades.

Carta d'un lector

Josep Maria Rovira i Garcia
Vilassar de Mar

Cada cop que el conseller Maragall fa declaracions m'agafen ganes d'engegar a córrer i no parar fins a Hèlsinki. Ara resulta que, com que el català gaudeix de tan bona salut i és tan majoritari als mitjans audiovisuals, ens podem permetre eliminar-lo de TV3 per emetre-hi pel·lícules i sèries en VO subtítolada.

Fantàstic. Faran el mateix TVE1, A3TV, Tele5 i totes les que emeten només en espanyol? Perquè si no és així, si hem de triar entre una pel·lícula txeca amb subtítols a TV3 i una altra en espanyol a La Sexta,

què es pensa, el conseller, que farà la gent? No ho veu que això és el cop de gràcia contra TV3, que no para de perdre audiència des que el seu partit ens governa? Trist que el viatge a Finlàndia dels dos consellers hagi inspirat només aquesta genial idea. Posats a fer hauria estat millor demanar consell als finesos sobre com fer-s'ho per esdevenir un estat com ells, que es van emancipar de l'imperi rus aviat farà 100 anys, mentre que nosaltres seguim estoicament dins "l'imperiet" que ens espolia i menysprea.

cartes Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: signatura, localitat i contacte

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a cartes@setmanaridirecta.info o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

Segrest silenci

Oriol Terrades
Barcelona

Els meus amics flipen quan els explico el que va passar el 17 de juny a Barcelona. Sembla que ningú no s'ha assabentat que els Mossos d'Esquadra van segrestar centenars de manifestants al centre de Barcelona, a la confluència de la plaça de Catalunya amb la Rambla (curiosament, la manifestació era pel dret a manifestar-se i la llibertat d'expressió).

D'acord, era diumenge i no hi havia milers de consumidors al carrer. D'acord, unes hores més tard el Barça es jugava la lliga... Però tampoc calia que tots els mitjans decidissin silenciar una protesta que va suposar que, durant cinc hores, centenars de persones no poguessin ni anar al lavabo. La imatge de ciutadans, turistes, immigrants i manifestants que havien escapat del cordó després d'identificar-se (amb el carnet d'identitat espanyol a la boca, és clar) llançant aigua i menjar a les persones segrestades pels Mossos era

digna d'encapçalar qualsevol informatiu. Encara que el Barça perdés la lliga a l'últim moment.

Ara, s'està movent tot per presentar una querrela contra aquest segrest al mig de la capital catalana. Però, és clar, els mitjans ho seguiran silenciant... O no, perquè aquell mateix vespre, a l'edició digital de *La Vanguardia* i *El Periódico* hi havia una notícia breu que assegurava que 300 okupes (és clar, les associacions de veïns, els sindicats i tots els altres col·lectius que no són okupes no existeixen) havien fet una manifestació per les Rambles fins a la plaça de Sant Jaume... Com? Teletransportant-se?

demostra que el govern espanyol és un mentider, per a aquells que ho dubtaven. No li importen unes quantes morts, si en treuen beneficis electorals.

Sí, és clar, ETA és dolenta i malvada i amenaça de tornar a cometre accions (he comentat que només el mes de març hi va haver vuit persones basques torturades?). És clar, aquest tipus de violència, el terrorisme d'estat, no deu comptar... i els diaris fan córrer rius de tinta parlant de massacres, trets a la nuca, matances, etc... A més, engarjolen Otegi, tornen a la presó Iñaki de Juana... Això sense tenir en compte que el govern de Zapatero va detenir un dels negociadors del procés i que ETA va seguir mantenint l'alto el foc.

I mentrestant, campanyes com *Sí al Procés* callen. O s'arreglaren al costat del PSOE. On són aquests valents defensors de la pau quan el clima es posa difícil? Pleguen veles i cap a casa. Sort que sempre quedaran persones disposades a seguir lluitant per un procés democràtic a Euskal Herria, als Països Catalans, a Galiza o on calgui... tant si fa sol com si plou a bots i barrals.

El suposat procés

Bruna Lluch
Barcelona

Escriu aquesta carta perquè ja n'estic farta. Crec que el procés de negociació a Euskal Herria ens afecta a totes, perquè

Així està el pati

► Pàgina 11
Centenars de persones van participar dels actes de rebuig a la visita del Príncep Borbó a la capital de la Garrotxa

► Pàgina 13
L'ajuntament de Barcelona i les pressions policials volen portar les festes alternatives fora del casc urbà de les viles de Gràcia i Sants

► Pàgina 16
Una ruta pel traçat del TAV ens mostra el gran nombre d'afectacions quotidianes arrel d'una infraestructura innecessària i elitista

CATALUNYA // LA PROPIETÀRIA DELS IMMOBLES HA REBUT DENÚNCIES PER MÒBING

Desallotgen set cases de Sants per accelerar un projecte especulatiu

Arnau Bach

Edu Bayer

Pertinences apilades al carrer durant el desallotjament del carrer Miquel Àngel. Pintada al terra davant l'Estació de Sants durant la manifestació.

✉ Agnès Tortosa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Totes les cases okupades del carrer Miquel Àngel de Barcelona van ser desallotjades el 27 de juny. A les set del matí, un centenar de mossos d'esquadra van rebentar sincronitzadament les set portes dels habitatges. No es va fer cap avís previ. Ans al contrari, un funcionari del jutjat d'instrucció número 19 va negar el dilluns anterior que hi hagués cap resolució sobre la denúncia presentada per l'empresa titular, Starline Management SL. Els mossos, en canvi, van assegurar que tenien l'ordre de desallotjament per escrit des del 20 d'abril. Les finques es van okupar a començaments del mes de febrer, i, actualment, hi vivien més de vint persones. Els anteriors llogaters ja van ser expulsats de males maneres, amb pressions i coac-

cions per part d'Alicia Ferrín Pérez, màxima responsable de l'empresa promotora que ara vol enderrocar les cases i construir onze xalets de luxe valorats en 900.000 euros cadascun. També hi volen fer 50 places d'aparcament.

Pintades a la seu del districte de Sants i 25 immobiliàries siliconades

A la vorera de davant, l'Orfeo de Sants hi vol construir la nova seu social just on fins ara hi havia la Brega, una altra casa okupada des de l'any 2000 que també va ser desallotjada durant la macrooperació, amb una sorprenent coincidència de dia i hora escollits per dos jutjats diferents. Durant vuit

llargues hores es van anar traient dels habitatges totes les pertinences, incloent-hi un voluminós rocòdrom d'escalada que s'havia instal·lat al centre social que ja es trobava en plena activitat, a la planta baixa i al pati de la casa situada al número 57. Van caldre més de vint viatges amb furgonetes plenes fins al capdamunt i la col·laboració de desenes de veïns i veïnes del barri. D'altres veïns van penjar cartells solidaris amb els i les desallotjades a les tanques de l'hort popular que s'havia llaurat al solar buit contigu a les cases. Un hort que no ha estat destrossat pels operaris. Unes 250 persones es van manifestar divendres al vespre pels carrers de Sants, fent pintades i encartellant immobiliàries i bancs. La nit anterior, van empastifar de pintura vermella la seu del districte i 25 oficines immobiliàries foren siliconades. ☹

Agressor identificat

L'agent dels Mossos d'Esquadra que va agredir i vexar un dels habitants de les cases del carrer Miquel Àngel va ser identificat fotogràficament al jutjat de Guàrdia de Barcelona. El cap de l'operatiu es va negar a facilitar el número de placa de l'agent, però la presència de nombrosos mitjans de comunicació va permetre que es pogués aportar la seva imatge, captada durant el desallotjament davant dels jutjats. La denúncia és per uns presumptes delictes de danys, lesions, vexació i retenció il·legal. Segons el relat del denunciador, el mossos va donar-li un cop de puny i diverses bofetades mentre el llançava sobre el llit de l'habitació on es trobava retingut. Després, el va traslladar a un lavabo, va tancar la porta i la finestra i es va dirigir al noi dient-li: "fa

pudor no? doncs aquí dins fins que t'ofeguis". També explica que amb una eina punxaguda li va reventar la roda de la seva bicicleta i va llegir els missatges i l'agenda del seu telèfon mòbil. Dues persones més també van presentar denúncia per agressions durant el desallotjament.

Okupació a Cerdanyola i desallotjament a Sarrià

✉ Ramon Vila
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La setmana passada es va okupar la masia de Can Canaletes, a tocar del nucli urbà de Cerdanyola del Vallès per un grup de persones que afirmen tenir la voluntat d'alliberar-la dels plans especulatiu que l'envolten, rehabilitar-la i desenvolupar diferents projectes, com ara el cultiu d'hortos comunitaris.

L'espai, que es troba a la serra de Collserola, feia més de set anys que era abandonat després que el comprés un grup inversor que pretenia construir un camp de

Passatge Canet tallat.

Berta Serra

golf als terrenys de la masia. Els primers treballs de neteja i condicionament de l'espai ja s'han fet, i les persones okupants fan una crida pel manteniment del projecte.

Casal desallotjat a Sarrià

La Fusteria, al barri de Sarrià, es trobava en perill de desallotjament des del primer dia de juliol, segons sentència del jutjat de primera instància 23

L'assemblea del Casal Popular de Joves de Sarrià va organitzar una manifestació de rebuig el 28 de juny i el 3 de juliol pel matí hi van aparèixer els mossos. Les set

persones que eren dins van ser identificades mentre a l'exterior s'hi concentrava gent del barri. Van afirmar que el projecte de La Fusteria continuarà ben viu i combatiu perquè continuaran denunciant la política especuladora del consistori i defensant la cultura popular.

Cases del s. XVIII a Cornellà

D'altra banda, a Cornellà de Llobregat es troben en perill de desallotjament les tres cases okupades des del 2001, anomenades La Lakandona. La decisió dependrà del que diguin els jutjats aquest mes de juliol.

Els habitatges eren construïts al segle XVIII, i en el moment de l'okupació es trobaven en estat molt ruïnós. A la casa es faran diferents projectes, com l'autocultiu biològic o propostes culturals. L'espai també ha estat un punt de trobada de diferents activitats relacionades amb la música. Al carrer on se situa La Lakandona hi viuen més famílies que, si segueixen endavant els projectes de l'Ajuntament, hauran d'abandonar el seu habitatge, ja que el consistori ha iniciat el projecte de reparcel·lació i el defineix com a zona industrial i d'equipaments. ☹

GIRONA // OKUPACIÓ

S'anula el judici contra els dos encausats del Casal Popular la Proa

Concentrats als jutjats

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

El divendres passat s'havia de celebrar al Jutjat Penal núm. 3 de Girona el judici contra els dos encausats del Casal Popular la Proa. Tant l'acusació particular (representada per Ignasi de Ribot, últim alcalde franquista de Girona) com el fiscal demanava pels dos membres del Casal una multa de 65.000 euros i una pena de divuit mesos de presó. El judici, però, no es va arribar a celebrar perquè es va decretar la nul·litat d'actuacions. Dit d'una altra manera, el tribunal va acceptar que a partir del maig del 2003 es va generar una situació d'indefensió pels acusats i, per tant, va decretar que cal tornar a començar el procediment de nou.

Cal tornar a començar el procediment de nou per una situació d'indefensió

Per situar aquest judici, cal que ens remuntem a l'any 1998 quan un grup de joves de Girona okupava un immoble municipal que estava en desús des de feia més de deu anys. Aquella okupació va durar només unes hores, ja que la policia municipal va desallotjar l'immoble immediatament. Amb aquella okupació, però, es va iniciar una lluita per part de l'assemblea d'okupes que tenia l'objectiu de crear un espai autogestionat. Durant aquell temps, es van fer fins a set okupacions en diferents espais que van representar un referent a nivell de lluita a les comarques gironines. El Casal Popular la Proa va ser l'últim d'aquells espais alliberats. La repressió en forma de multes, identificacions i judicis, però, van acabar amb la dissolució de l'assemblea fins aquest any 2007, quan un grup de joves ha tornat a okupar a Girona. És en aquest context que s'ha tornat a engegar la maquinària judicial contra el moviment okupa. ☺

HOSPITALET DE LLOBREGAT // POT DESAPARÈIXER UN PROJECTE SOCIAL

L'Òpera en perill imminent

Un dels espais més actius del centre social, el taller de bicicletes amb material reciclat.

Toni Arnau

Lian de Montserrat

/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

El centre social L'Òpera, situat al carrer Josep Prats 56-58, ha rebut l'ordre de desallotjament per al proper dilluns. Diumenge s'ha convocat un dinar i una cercavila a les dues de la tarda per manifestar-se contra l'ordre judicial. L'Òpera va ser okupada el 18 de març del 2002 per un grup de persones que ja havien sigut desallotjades després de sis mesos d'okupació del centre social l'Eskola Encantada.

Dilluns 9 de juliol és la data límit pel desallotjament

Va ser un teatre i un antic plató de televisió, llogat per la delegació catalana de TVE, que romania sense ús des de feia onze anys. Donades les seves dimensions, 3234 m2 edificats i 1981 m2 de sòl, l'Òpera és i s'ha utilitzat per fer múltiples activitats. Actualment acull regularment un espai d'intercanvi de roba, un taller de bicicletes, un altre de serigrafia, un altre de judo i kickboxing. Fins fa poc, també hi havia un rocòdrom i un skatepark que s'han desmantellat per l'amenaça de desallotjament. Cada una d'aquestes activitats es fa en diferents espais de l'edifici, que disposa de múltiples sales, així com les que es fan servir de bucs d'assaig per diversos grups musicals. Així, la sala gran, espai ocasional dels concerts, s'utilitza a diari per l'escola de circ de la Makabra, instal·lada a l'Hospitalet després del desallotjament

de Can Ricart. A més, disposa d'un espai a Internet on difonen informació en vídeo, àudio i text sobre el centre social. Es pot trobar a: <http://csolaopera.probeta.yi.org/>. Durant aquests anys s'han fet múltiples tallers (perruqueria, dansa del ventre, claqué, soldadura, etc.), ha acollit diferents col·lectius (de dones, de recerca social, de linux, de diables, de circ, distribuïdores de material alternatiu, etc.), s'han fet concerts per l'autogestió de col·lectius, (cabarets, obres de teatre, xerrades, menjadors vegans o kafetes amb productes de la terra). El 2005, va acollir

durant dos mesos a uns 200 immigrants tancats per reclamar la seva regularització. En el procés judicial la propietat la reclamen dues immobiliàries: Bojur S.L

No hi ha cap projecte previst pel solar i l'edifici

i Bolupi S.L. Des d'un bon començament, l'okupació va rebre una denúncia penal, arxivada en el procés d'instrucció. Fa un any i mig, però, es va rebre una deman-

da civil sobre la propietat de l'edifici. El 29 de març es va convocar una primera vista en la que es demanaven 150.000 euros de caució, la qual es va suspendre per la falta de procuradors d'una part dels inculpats. Finalment, el judici es va fer durant la vista del 17 de març, la vigília del cinquè aniversari. Abans de la vista es va reclamar una caució de 6.000 euros que, al no ser presentada, va impedir la defensa de les persones encausades. Segons membres del centre social, les immobiliàries no van presentar cap projecte sobre el futur de l'edifici i el solar, qualificat d'ús industrial. ☺

Okupació i desallotjament del futur taller de bicicletes

Un grup de persones va okupar el 30 de juny un edifici per a reinstal·lar-hi el taller de bicicletes 'sense frens'. Aquesta okupació estava motivada per l'amenaça de desallotjament del CSO L'Òpera, on encara està situat el taller. Diumenge al migdia, set dotacions d'antiavalots dels Mossos d'Esquadra, dues ambulàncies i un helicòpter es van situar al voltant de la nova okupació per desallotjar-la. Les tres persones que es trobaven a l'interior van ser identificades i denunciades per usurpació. Al mateix temps, altres agents de paisàses van situar al voltant de l'Òpera. L'edifici okupat era una nau industrial propietat de la família Anglada, coneguda a la ciutat pel nombre de propietats que posseeix. Durant tot el dissabte, la tasca va ser netejar l'espai i treure la brossa que s'havia anat acumulant des que va ser abandonada el 1990. Durant més de tres anys, dos cops per setmana, persones de

Feines de neteja durant les primeres hores.

A. Díaz

la ciutat (especialment els adolescents) i de ciutats properes han acudit al taller per reparar o fer-se una bicicleta gratuïtament. El col·lectiu que gestiona el taller s'encarrega d'aconseguir peces de bicicleta que habitualment recicla de tallers comercials o de donacions de particulars. A més, proporciona les eines i els coneixements per a que cadascú aprengui,

amb la pràctica, el funcionament de la mecànica de la bicicleta. Malgrat el desallotjament, pels membres que gestionen el taller, l'okupació esdevé un element central per continuar mantenint la gratuïtat de projectes com aquest, ja que demostra que es possible dur a terme tot tipus d'activitats i produir fora de la lògica del mercat i de l'Estat.

GARROTXA // ACTE REPUBLICÀ CONTRA LA VISITA DE FELIP DE BORBÓ

Centenars de persones rebutgen la presència del Príncep a Olot

Directa Girona
/girona@setmanaridirecta.info/

Una cercavila, un sopar popular, un acte polític i un concert van congregar prop de cinc-centes persones durant el vespre del dijous 28 de juny a Olot per protestar contra la visita a la comarca de la Garrotxa de Felip de Borbó. La jornada, que estava organitzada per una Plataforma d'entitats i organitzacions independentistes, com ara Estelada 2014, el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC) o Maulets, i que duia per nom "Per la República", va transcórrer pels carrers del centre d'Olot en clau reivindicativa, amb un caire festiu i sense incidents.

El tret de sortida dels actes el va donar una cercavila on es van poder sentir crits en contra de la monarquia i a favor de la independència dels Països Catalans i que va aplegar més de dues-centes persones. La marxa, acompanyada

de malabars i d'una colla de gallers, va acabar a l'aparcament del Puig d'en Roser de la capital de la Garrotxa on es van fer la resta dels actes reivindicatius. Una vegada acabada la cercavila, el

Es va qualificar al Príncep espanyol de "residu del franquisme i representant de l'antic règim"

sopar i una botifarrada gratuïta van servir de prelude a l'acte polític on les diferents organitzacions van llegir els manifestos elaborats per a l'ocasió. Un dels més peculiars va ser el que van presentar membres del SEPC, que van apa-

rèixer a l'escenari amb unes màscares per tal de "protegir-se" davant el que van anomenar "pesta borbònica".

L'acte polític va culminar amb la lectura del text unitari "Per la República". El manifest rebutjava de forma explícita i evident la presència de Felip de Borbó a la Garrotxa i denunciava el fet que se li atorgués el premi de "Garrotxí de l'any" pel fet de pertànyer i representar una institució injusta i masclista. Segons els organitzadors, Felip de Borbó no pot ser benvingut a la Garrotxa sota cap concepte, ja que és descendent de la reialesa imposada per Franco i Felip V, rei que fa quasi tres-cents anys va aprovar el Decret de Nova Planta, el qual treia els drets a Catalunya. De fet, el portaveu de la Plataforma, en la seva intervenció, va voler deixar clar el malestar dels olotins davant aquesta visita i va qualificar al Príncep espanyol de "residu del franquisme, representant de l'antic règim i d'antidemòcrata".

Lectura del comunicat de la cercavila

Directa Girona

D'altra banda, cal destacar que el públic de les diferents activitats va ser molt heterogeni. Parelles joves, estudiants, gent gran van aplegar-se al Puig d'en Roser per reivindicar la República en front de la Monarquia com a sistema polític. Una de les anècdotes del vespre va ser la

presència d'un cotxet amb un nadó a dins que portava penjat un cartell on s'hi podia llegir "De borbons i botiflers ja n'estic fins els bolquers". Finalment, la vetllada reivindicativa va posar punt i final amb l'actuació del cantant Josep Maria Cantimplora. ☺

MADRID // UN PACTE AMB LA FISCALIA REDUEIX LA PENA

Els tres joves de Torà finalment no aniran a la presó

Directa Terres de Ponent
/terresponent@setmanaridirecta.info/

Jordi Vilaseca, Jordi Torné i Antoni Codina, els tres joves de Torà (la Segarra) detinguts l'abril del 2003, van ser jutjats per la secció segona de l'Audiència Nacional de Madrid el 27 de juny. S'acabava així un procés judicial que s'ha allargat més de quatre anys i en el que inicialment se'ls acusava d'unes accions que podien sumar 65 anys de presó. Després d'un pacte amb la fiscalia que posava com a condicionant el seu penediment públic, els tres joves van ser condemnats a un any i sis mesos per tinença d'aparells incendiàries, sis mesos per danys continuats i una pena de multa de 1200 euros. Així, no hauran de tornar a la presó.

El procés judicial s'ha allargat més de quatre anys

En declaracions a la sortida del judici, Vilaseca va demanar que es condemnés també als policies que el van torturar.

Al judici s'hi van desplaçar una vintena de persones, entre familiars, amics i amigues.

► Cronologia

L'arrest dels tres joves es va produir en dos moments. El dia 1 d'abril van

Jordi Vilaseca en el moment de sortir de l'Audiència Nacional

Ari Nieto

detenir Vilaseca. Era el primer operatiu en matèria antiterrorista dels Mossos d'Esquadra i va comptar amb la col·laboració de la Brigada d'Informació de la Policia Nacional espanyola. El dia 3 van ser detinguts els altres dos joves, que van ingressar a la presó de Ponent després de declarar davant del jutjat de guàrdia. Vilaseca va ser hospitalitzat als quatre dies del període d'incomunicació degut a una crisi motriu i nerviosa. La seva família va interpo-

sar una querrela per tortures als jutjats de Lleida. Unes anàlisis clíniques van determinar la presència d'amfetamines a l'orina de Vilaseca. El jove també va denunciar altres maltractaments, psicològics i físics, com fer-lo estar hores de genolls, imatge que ha representat la campanya de denúncia. Les associacions Memòria Contra la Tortura i Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura li han donat suport. La querrela ha estat arxiva-

da tres cops i ara han presentat un recurs al Tribunal Constitucional.

Els tres joves van restar dos mesos empresonats a Madrid abans de ser posats en llibertat sota fiança.

► Denúncia i solidaritat

El Grup de Suport al Jove de Torà diu que "al principi, el poble de Torà i nombroses persones de comarques veïnes es van unir per fer front a l'empresonament. Des-

prés de les primeres detencions, només Vilaseca va voler que es duigués una campanya solidària, per la qual cosa aquesta es va centrar en el "Jove de Torà". La campanya s'ha basat en tres eixos: la denúncia per la desproporcionada actuació policial i l'aplicació de la legislació antiterrorista; que la instrucció i el judici es fessin en un tribunal

Era el primer operatiu en matèria antiterrorista dels Mossos d'Esquadra

excepcional com és l'Audiència Nacional espanyola i no mitjançant la justícia ordinària; i finalment, la que ha tingut més pes, les tortures que en Jordi va patir dins les dependències policials."

Ara que ha finalitzat el procés judicial, denuncien que "la sentència de culpabilitat ja va ser dictada en el moment de la detenció. Una part de la condemna fa temps que s'està pagant, amb un desenllaç que podia suposar un retorn a la presó, i també amb la desmobilització de nombroses persones". Al final, sentencien: "continuarem lluitant per a que es reconeguin i jutgin les tortures patides per en Jordi." ☺

CONCA DE BARBERÀ // L'IMPACTE D'AQUESTES INSTAL·LACIONS INQUIETA AL VEÏNAT

Comencen les obres de la segona central eòlica de la comarca

Montse Aumatell
/elcamp@setmanaridirecta.info/

A la Conca de Barberà ja han començat les obres dels fonaments de la central eòlica Les Forques I, situada entre els nuclis de població de Belltall, Forés, i la Sala de Comalats. Aquesta serà la segona central eòlica de la comarca, que té previst la instal·lació de quinze aerogeneradors, contruïts sobre torres de 78 metres, amb un rotor de 90 metres de diàmetre. Alhora continua la construcció de la subestació elèctrica de les Les Forques, que està a punt de finalitzar la instal·lació de les torres elèctriques i del cablejat que uneix aquesta su-

S'ha previst la instal·lació de quinze aerogeneradors construïts sobre torres de 78 metres i amb un rotor de 90 metres de diàmetre

bestació amb la de la central eòlica del Tallat. Aquesta està previst que entri en funcionament al mes de juliol i estarà formada per 33 aerogeneradors que afectaran els termes municipals de Passanant i Belltall i Vallbona de les Monges.

Davant de l'allau de centrals eòliques que s'instal·laran en aquesta zona en un temps relativament breu, l'Associació de Veïns i amics de Belltall va sol·licitar a l'Ajuntament una reunió informativa per aclarir alguns aspectes que veien

Central eòlica a la Serra del Tallat, la primera que es va construir a la Conca de Barberà

Pep Guilanyà

confusos. Aquesta població es veurà afectada per tres parcs eòlics: Les Forques (a Forés), Serra del Tallat (Vallbona de les Monges) i Les Forques II (Passanant i Belltall) i aquest fet fa que els veïns es plantejgin molts dubtes sobre aquest tipus d'instal·lacions.

En aquesta reunió, els membres del consistori van excusar-se al·legant que l'"Ajuntament està legalment obligat a tramitar tots aquells projectes que se li presentin" i també van manifestar haver rebut pressions per part de Medi Ambient per l'aprovació d'aquest projecte. A canvi, però, van argumentar que "el parc aportarà ingressos en l'IBI i també

Les empreses productores d'energia han fet estudis de viabilitat per fer centrals eòliques al mar

altres d'aportació voluntària". El secretari de l'Ajuntament, el sr. Pons, va explicar que aquesta aportació voluntària es materia-

litzarà en un conveni de col·laboració i que podran avançar en projectes d'obra social els diners de 3 anys. Concretament va explicar que Acciona-Energia aportarà, aquest any, 50.000 euros per aquest concepte.

De les 26 centrals eòliques projectades a la Conca de Barberà han quedat cancel·lades, segons informació facilitada pel Consell Comarcal. Són les de Conesa Est i Oest, les Piles, Llorac, Pontils i Savallà I i II. A Conesa, per exemple, s'havia previst la construcció de 140 molins en una població de 150 habitants. El projecte es va aturar gràcies a la mobilització popular que, finalment, a les darreres municipals, va donar

l'alcaldia a Independents per Conesa, que havien estat molt actius en la lluita contra aquesta macroinstal·lació.

► **Molins de mar i de muntanya**
Les empreses dedicades a l'explotació del vent pretenen omplir el paisatge i les muntanyes de més molins i ara projecten també aquest tipus d'instal·lacions al mar. L'estret de Gibraltar i el Delta de l'Ebre són zones on les empreses productores d'energia eòlica han fet estudis de viabilitat per la construcció de parcs eòlics mar endins. De moment, però, els projectes estan aturats a l'espera que el Govern central decideixi alguna cosa al respecte. ◉

BARCELONA // MANIFESTACIÓ DE SUPORT EL 12 DE JULIOL

Demanen l'indult per als sindicalistes

Ramon Vila
/redaccio@setmanaridirecta.info/

A les Cotxeres de Sants es va celebrar el 28 de juny un acte en solidaritat amb els sindicalistes asturians presos des del 16 de juny: Cándido Martínez Carnero i Juan Manuel Martínez Morala. L'acte el va convocar l'Assemblea de Treballadors/es d'empreses en conflicte i la Xarxa contra els Tancaments i la Precarietat i va aplegar unes 200 persones. Els dos treballadors de la Naval de Gijón han estat condemnats a tres anys de presó i més de 5.600 euros d'indemnització pel trencament d'una càmera de trànsit durant els enfrontaments al carrer per evitar el tancament de l'empresa el

març de 2005. La preocupació per la seva situació va fer que els col·lectius i persones presents decidissin organitzar una Campanya Unitària per la llibertat de Cándido i Morala. El primer acte públic és la manifestació convocada el 12 de juliol a la plaça Universitat de Barcelona.

A l'acte es va denunciar la responsabilitat del PSOE i d'IU (partits que governen a Xixon) en el seu processament i empresonament i els interessos especulatiu que hi ha al darrere del tancament de l'empresa, situada en primera línia de mar. Tot i que els dos sindicalistes asturians no demanen ser indultats perquè assumeixen que no són culpables de cap delictes, s'ha posat en marxa una iniciativa

de petició d'indult per a tots aquells col·lectius, organitzacions o persones que vulguin sumar-s'hi. A l'acte es va projectar el vídeo *El que rompe paga*, enviat per la Corriente Sindical de Izquierda (CSI), sindicat del qual són dirigents els treballadors presos. L'acte no va poder comptar amb la presència prevista dels sindicalistes asturians companys de Cándido i Morala, però sí que hi va ser present un membre del comitè d'empresa de Delphi a Sant Cugat del Vallès, que va explicar el procés de deslocalització que aquesta multinacional està fent a Puerto Real (Cadis). Una altra persona va relatar l'assassinat per la policia del sindicalista Carlos Fuentealba a Neuquén (Argentina) l'abril passat.

BARCELONA // CONFLICTE LABORAL A TELEFÒNICA

La vaga de subcontractes començarà al juliol

Pau Cortina
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La vaga de contractes, subcontractes i autònoms de Telefónica convocada inicialment pel 29 de juny ha quedat aplaçada fins al dia 20 de juliol. Així ho va decidir la cinquena Assemblea de Treballadors celebrada la setmana passada, després que a l'acte de mediació amb la UPM (la patronal del sector metall), arbitrada per la Generalitat, la patronal anunciés que declararia il·legal la convocatòria de vaga per un defecte de forma. És a dir, per haver rebut només l'avís per part de l'administració i per tractar-se d'una convocatòria "parcial" del subsec-

tor de les telecomunicacions i no de tot el sector del metall. D'altra banda, la decisió de l'assemblea de treballadors també s'ha condicionat per la manca de suport del Sector Metall de CCOO a Catalunya. Així ho fan saber els representants de les subcontractes de Telefónica en un espai digital creat *ad hoc*, on també s'anuncia una nova mobilització per al divendres 6 de juliol. Des d'ara i fins al dia 20, les subcontractes s'han fixat com a objectius obtenir el recolzament del sindicat CCOO -la vaga es farà amb o sense el seu suport-, sensibilitzar l'opinió pública mitjançant més mobilitzacions i reformular la convocatòria de vaga per tal d'evitar que es declari il·legal.

BARCELONA // DESARRELAMENT POLITITZAT DELS ESPAIS ALTERNATIUS DE LA FESTA MAJOR

L'Ajuntament aïlla la ubicació de les festes alternatives de Gràcia i Sants

✉ Cristina Bages
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La ubicació final de les festes populars d'agost dels barris de Sants i Gràcia torna a estar al centre de la polèmica. La 'guerra a les alternatives' decretada per l'Ajuntament de Barcelona fa tres anys, ha pres ara noves fesomies i, en tot dos casos, sota el mateix paràmetre: cercar l'aïllament dels espais propis dels moviments socials, allunyar les reivindicacions del centre neuràlgic festiu i desplaçar les alternatives culturals a la perifèria. A tots dos barris, on les celebracions autorganitzades ja són una tradició d'anys, la ubicació definitiva de les festes populars —a un mes i escaig del seu inici— ha estat un maldecap camuflat d'incògnita.

La Comissió de Festes Populares de Gràcia exigeix una ubicació estable i definitiva

Oriol Clavera

Desplaçament a Gràcia
A la Vila de Gràcia la vigència de la dura política implementada contra el moviment okupa ara fa tres anys és al centre de la situació insòlita que viu la Comissió de Festes Populares (CFP), que, des de l'any passat, aposten per un reeixit model de 'barraques' on participen nombrosos col·lectius socials i solidaris. El 2005 el consistori va engegar una política de contraocupació de places (amb fires gastronòmiques, estands del CIRE o esdeveniments aliens a la Festa Major) per evitar que el moviment d'ocupacions n'ocupés cap. A més, al maig de l'any passat el Districte va aprovar un duríssim decret per evitar nous espais festius no oficials. Aquesta

política de contraprogramació i duresa legal és la que avui impedeix una ubicació definitiva, no itinerant i estable, com qualsevol altre carrer, per als col·lectius socials integrats a la CFP, que provenen de la dissolta CPF de la Plaça del Diamant, la Coordinadora Popular de Festes que va fer la Festa Major des del 1992 i fins a la seva dissolució l'any 2005. L'any passat l'espai trobat per la nounada CFP va ser la plaça del Poble Romani, davant les obres de reforma que es feien a la plaça del Diamant, però només s'aprofitava el fet conjuntural que la Unió Gitana havia decidit no fer festa. Enguany, però, la comunitat gitana gracienc torna a participar de la Festa i la possibilitat de repetir s'ha esvair.

També, durant la passada edició, l'Associació de Veïns de Diamant, nascuda inicialment amb impuls municipal per contrarestar la celebració alternativa, va acabar fent una festa de petit format i programació reduïda en una plaça reformada. La mateixa associació ha decidit, però, que enguany no hi participaran. Res impedia, doncs, que enguany es pogués retornar a aquest espai, excepte la programació a contrarellotge de noves activitats pel propi Ajuntament. L'Associació de Veïns de la Plaça del Diamant i altres entitats graciencs han declinat fer-se càrrec de la gestió de la festa a la històrica plaça i l'Ajuntament ha optat per externalitzar una programació de jazz ges-

tionada per l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya (AMJM), per evitar que l'espai estigués disponible. Per contra, han ubicat la festa alternativa al carrer Còrsega, un indret allunyat del centre històric i la trama urbana local, complicat de guarnir, a molta distància dels locals dels col·lectius organitzadors i en un dels punts on l'any passat es concentrava el dispositiu policial. Tant l'exregidor Ricard Martínez (ERC) —durant el mandat del qual es va arribar a oferir Diamant al CAT-Tradicionalista, que ho va rebutjar— com l'estrenat Guillem Espriu (PSC) han donat per tancada unilateralment aquesta ubicació.

En un comunicat que es va emetre la setmana passada, la CFP critica els mitjans de comunicació que han donat per tancada la ubicació, titllen de desesperat els intents de l'Ajuntament per omplir de programació la plaça que els neguen i tornen a denunciar la deriva mercantilista de les festes, així com la discriminació patida. La CFP ja té tancada la programació —amb Obrint Pas com cap de cartell— però la incertesa provocada per l'Ajuntament sobre l'espai agreuja i dificulta tots els preparatius quan queden només cinc setmanes per a l'inici de la Festa.

Sants, la mateixa cançó
Idèntica situació es viu a Sants, on l'Assemblea del Barri (ABS) que organitza la Festa Major Alternativa (FMA), pateix des de fa dos anys constants traves municipals, canvis d'espai comunicats a darrera hora i allunyaments del nucli històric. Enguany, després dels canvis soferts l'any passat, la festa repetirà espai a la plaça d'Osca, però l'habitual espai de concerts es desplaçarà a un solar ubicat entre el carrer

Numància i Puiggarí, per sobre de la plaça dels Paisos Catalans. La tradicional ubicació a l'aparcament a tocar del CSO Can Vies, denegada també l'any passat i desplaçada al pàrquing de l'estació de Sants, es veu limitada enguany per les obres del TAV. L'Ajuntament ha imposat, a darrera hora, el nou solar com a única alternativa. L'ABS ha denunciat el tracte rebut per una festa que porta una dècada arrelada i que aplega un gran nombre d'assistents i les dificultats afegides per encabir un programa ja tancat i també ha anunciat que al setembre exigirà un espai fix i definitiu per a la FMA.

A Sants denuncien les constants traves i els canvis a darrera hora

En tots dos casos, a Gràcia i a Sants, es tracta del mateix patró que vol fer invisibles dues festes populars arrelades. Aquesta guerra als espais autoorganitzats de cultura popular, però, no és una excepció. Aquesta mateixa setmana comencen a Pamplona els San Fermínes, on l'alcaldeessa popular Yolanda Barcina (UPN) va esborrar del mapa les populars i concorregudes 'txoznas'. Nombrosos municipis dels Paisos Catalans amb festes alternatives molt consolidades —i també ciutats com Bilbao— han estat escenaris durant els darrers anys d'una autèntica ofensiva contra la cultura popular autònoma, autoorganitzada i no institucionalitzada que rescabala el sentit comunitari i transgressor de la Festa Major. ☉

Gràcia: el final de festa pot tornar a ser policial

A la Vila de Gràcia, el punt i final a la festa el tornaran a posar, cada nit, els agents antiavalots de la Brigada Mòbil, els UPAS i la UNOC. L'Ajuntament ja ha decidit —de fet, mai n'ha dubtat— reeditar el model policial implementat l'any passat: presència policial d'antiavalots i agents de paisà, desallotjament gradual i 'escombrada general' de places i carrers, tot evitant escenaris de confrontació que en anys anteriors havia provocat una irrupció policial gratuïta i destrallera. El control de la venda ambulants d'alcohol, el blindatge de les places i la concentració en un únic punt de la gent que vol seguir fent festa, formen part també del mateix dispositiu. L'any passat, durant el cap de setmana, aquest control es va arribar a perllongar fins a les set del matí i la supervisió directa va anar a càrrec del màxim comandament dels

Mossos d'Esquadra a Barcelona, Joan Miquel Capell.

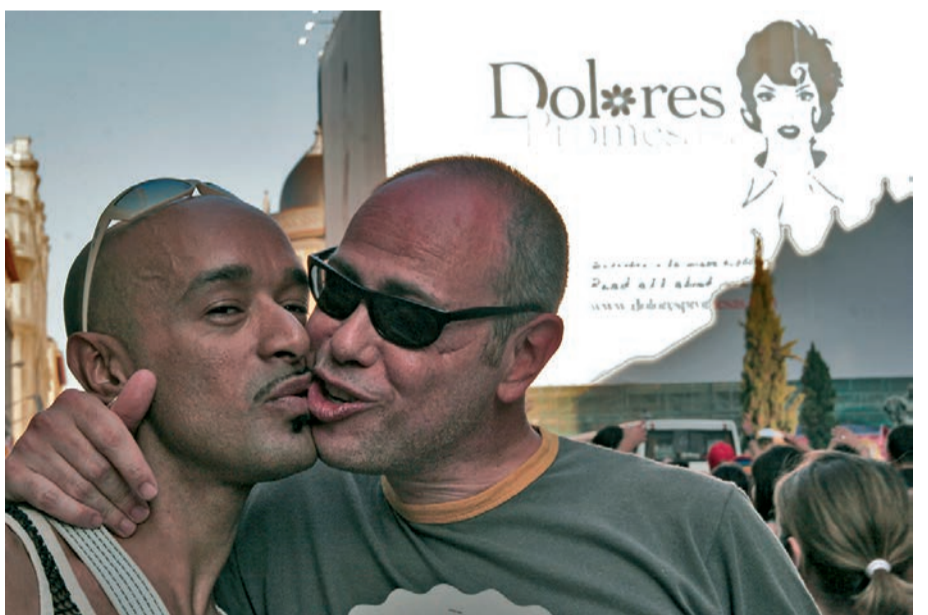
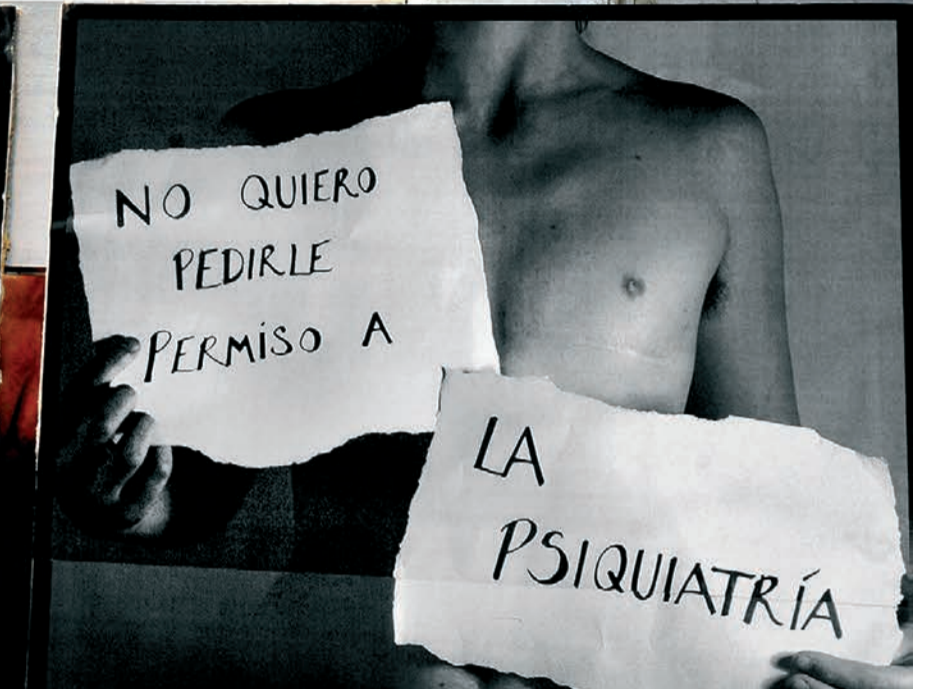
El dispositiu, coordinat pels Mossos d'Esquadra amb el suport de la Guardia Urbana, es va estrenar l'any passat després de dues edicions —2004 i 2005— mediàticament polèmiques, on es van voler responsabilitzar falsament els col·lectius alternatius dels efectes vinculats a l'oci més consumista, mercantilitzat i alienant derivats d'un model de Festa Major massificat i d'inspiració turística. Cal recordar que a Gràcia, 22 comissions basteixen la Festa Major, però també existeix un negoci paral·lel integrat per 800 bars que fan el seu particular agost. Des del 2005, però, la Federació de Festa Major i els tres espais alternatius responen conjuntament, des del reconeixement mutu, en defensa del model col·lectiu, popular i comunitari que caracteritza la

centenària Festa Major de Gràcia. Aquesta defensa mancomunada és la que ha generat, entre altres coses, que l'Assemblea de Festes Alternatives (AFA) hagi pogut celebrar la seva festa els darrers dos anys en un solar a Torrent de l'Olla, malgrat l'Ajuntament l'hagi prohibit taxativament des del 2005. Enguany, l'AFA ha decidit no fer festa, però alguns dels seus col·lectius, com la Casa de la Muntanya, s'han incorporat a la CFP.

La federada Comissió de Verdi de Dalt també ha anunciat que no pot fer-la, per la manca de locals que es deriva de l'especulació. Qui repetirà és l'espai alternatiu i no federat de Sant Pere Màrtir. La Comissió de Festa Major —vinculada a La Torna— guarnirà el carrer amb la denúncia dels transgènics com a rerefons i amb una programació on la protagonista tornarà a ser la cultura de base.

L'orgull d'estimar

FOTOG
Edu B

GRAFIA:
ayer, Eloy de Mateo i Arnau Bach

BARCELONA // RUTA D'AFECTACIONS AL LLARG DEL TRAÇAT DEL TAV ENTRE SANTS I EL PRAT

La profunda cicatriu d'un tren pensat per als rics

Agnes Tortosa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El mes de desembre arribarà a l'Estació de Sants. Això és el que tothom diu però ningú no es creu. Es tracta del tren d'alta velocitat (TAV), la major inversió pública en ferrocarril que segons les previsions les farà servir un segment molt minoritari de la població. No estem parlant d'un servei de masses, més aviat esdevindrà un luxós mitjà de transport per a empresaris, representants, turistes, polítics, periodistes i professionals liberals que actualment fan la ruta Barcelona-

Esdevindrà un luxós mitjà de transport per a empresaris, turistes i polítics que fins ara viatjaven per via aèria

Madrid per via aèria. S'ha suscitat una profunda polèmica sobre el seu traçat futur pel centre de Barcelona, i especialment al voltant del túnel que fregarà els fonaments d'un miler d'edificis del carrer Mallorca, entre els quals, la basílica de la Sagrada Família. Els 3.500 milions d'euros que ja s'han invertit en l'excavació, tunelació i cobriment del traçat que uneix Lleida i Barcelona estan deixant avui en dia una extensa i intensa petjada en el territori, que es veu incrementada quan tot plegat s'endinsa en una trama urbana més densa i habitada. Una ruta visual al llarg del tram situat entre la plaça de Joan Peiró de Sants i la confluència de l'avinguda Vilanova de Bellvitge amb la Gran Via de les Corts Catalanes mostra amb nitidesa les presses, les irregularitats i les afectacions que degeneren en greus complicacions a la vida quotidiana d'uns barris que, segons les mateixes enquestes del consistori, es mostren àmpliament contraris a les obres d'aquesta infraestructura.

El gran cràter del Parc de l'Espanya Industrial
La futura estació del TAV a Sants encara es troba a les basseroles. L'enorme excavació a cel obert que dibuixa el que en el futur han de ser el vestíbul i les andanes ja s'allarga uns 300 metres, amb una amplada d'uns 80 i una profunditat de 25 per sota el nivell del carrer. El passeig de Sant Antoni es troba tallat des de fa mesos; el Parc de l'Espanya Industrial, apuntalat (el poliesportiu va patir danys que els seus usuaris atribueixen a les obres); l'aparcament de l'estació inutilitzat i ja es

comencen a construir edificis atrets per la revalorització del preu del metre quadrat que patirà tota la zona. Entre aquests nous projectes, un gratacel previst al carrer Riego que desferma les queixes del veïnat i de les entitats socials del barri. Des d'aquest punt i fins a l'estació de metro de Mercat Nou, les obres estaran soterrades. Allí un gran cartell d'ADIF (empresa que gestiona les obres del TAV) dona la benvinguda a un punt especialment criticat, el que s'ha anomenat "el calaix de la vergonya". La gran quantitat de blocs d'habitatges a banda i banda feia pensar que s'aprofitarien les obres per a soterrar les noves vies i les antigues, de rodalies, minimitzant així el soroll que desvetlla a centenars de veïns i veïnes des de fa dècades. Però no. Finalment, s'està construint un enorme calaix amb murs de sis metres d'alçada per clausurar físicament el traçat. L'ajuntament ho va justificar assegurant que limitacions tècniques i pressupostàries no permetien altra cosa. De fet, la inversió actual contempla la construcció de les parets del calaix; el sostre i el futur passeig es faran en una segona fase.

Els sorolls i els passadissos
La cimentació, els fonaments i els encofrats de tota l'obra es fan en paral·lel a les façanes de desenes de blocs de pisos. Les distàncies, en moltes ocasions, són inferiors a un parell de metres. Al carrer Canalejas ja hi han aparegut les primeres esquerdes, que han estat denunciades. Al costat del Mercat de Sants s'ha construït una gran rampa per on baixen els camions fins a peu d'obra. Allí s'estan fent les prospeccions per col·locar les travesses de ciment que fixaran les vies. No és estrany veure entre les dues i les quatre de la matinada una cua d'aquests vehicles que utilitzen els clàxons i fan sonar motors mentre els donen pas. Aquest fet ha comportat escridassades del veïnat resident i, fins i tot, el llançament d'alguna ampolla de vidre reclamant silenci. Sembla, però, que el compte enrere d'aquesta gran cicatriu urbana no té aturador ni de dia ni de nit. La profunda marca en el territori es fa especialment visible en el seu creuament amb la rambla de Brasil. Els camins d'interconnexió a peu entre Sants i la Bordeta s'han reduït a un mínim embut en forma de túnel fosc i estret, la resta de passos s'han tallat. Un cop creuat el túnel, estretes rampes i perilloses pendents impossibles per a carros de la compra, d'infants o cadires de rodes, són els paranys que s'hauran de superar abans d'arribar a casa.

L'aigua torna al seu lloc
Per moltes obres de desviació i canalització que s'estan fent, descobrim que un dels majors problemes que han sorgit en el traçat és l'aigua. Tota la conca que es dibuixava antiga-

ment al voltant de la Riera Blanca, a la confluència de Sants amb l'Hospitalet de Llobregat, està donant senyals de vida. Les excavacions estan comportant l'aparició de contínues filtracions de les aigües freàtiques subterrànies. Ho delata la presència d'una cua de cisternes d'extracció que fan torns per tal de buidar d'inundacions els túnels propers a l'estació de metro de Santa Eulàlia. En direcció a la Torrassa hi trobem també noves promocions de pisos a peu de trajecte. Les afectacions urbanístiques pel TAV s'han estès a finques fabrils on ara s'hi faran habi-

L'1 de juliol un magatzem de les obres a El Prat de Llobregat va patir un incendi que va destruir una oficina, material d'obra i diversos vehicles

tatges de preu lliure. Poc abans d'arribar al centre cultural Tecla Sala, un gir de noranta graus provoca que les obres tallin la circulació de l'avinguda del Carrilet. En aquest punt, les màquines han manipulat, durant setmanes, forjats de metall a poc més d'un metre de les finestres de la façana d'un edifici d'habitatges de dotze pisos. Els accessos a peu al polígon Gornal també han estat tallats. Un minibus porta els veïns des del metro de Torrassa fins al carrer Narcís Monturiol. La pols que desprenen les obres envaeix pisos, botigues i bars. L'ajuntament s'ha vist obligat a contractar màquines que literalment freguen el terra, s'enduen la pols i hi aboquen aigua per tal de minimitzar les queixes.

Manifestació a Bellvitge
Entre la Gornal i Bellvitge la fractura urbanística i social encara ha estat més profunda. El mes de març es va arribar a clausurar l'únic pont que comunicava ambdós barris. L'endemà una manifestació espontània de veïns va comportar una càrrega policial que va ser silenciada a televisions i diaris, però que va alertar els responsables polítics. En pocs dies es va reobrir. La llavor de la revolta contra les obres del TAV no es podia sembrar a un barri tan popular i poblat. El que fins ara s'anomenava avinguda Vilanova ha quedat reduït a un estret passadís que no arriba a l'ample de la vorera. Des del pont es pot veure l'actual estat del túnel perforat. S'està començant a cobrir la part excavada sense que hi hagi cap instal·lació elèctrica o de vies. A la confluència

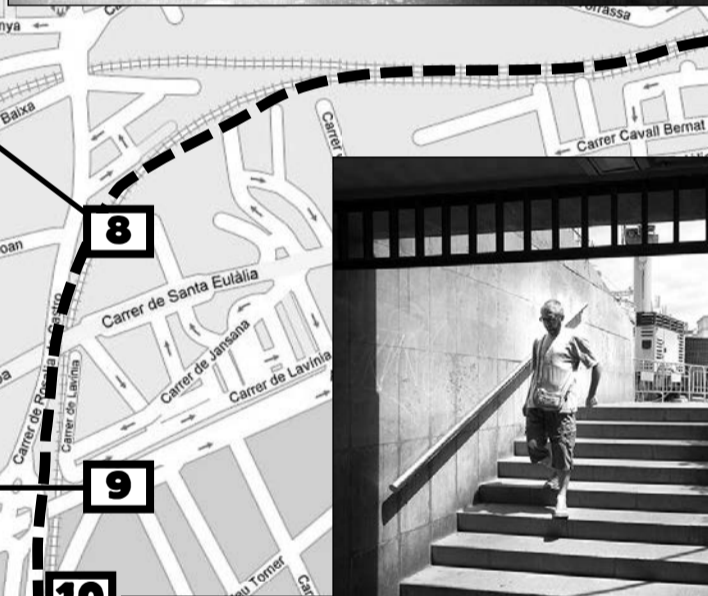
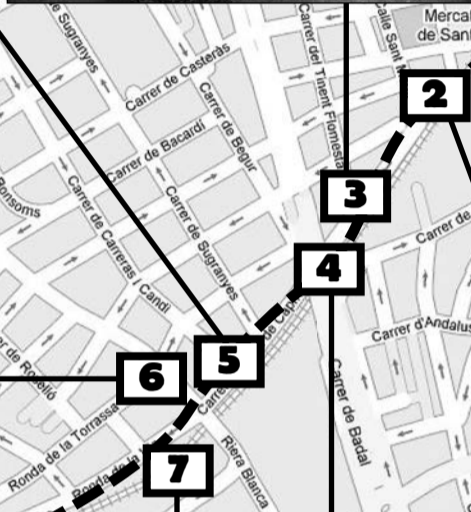
amb la Gran Via s'hi acumulen generadors, maquinària pesada i desenes de gegantines vigues de ferro. També hi veiem la recurrent presència dels senyals de stop de fabricació rudimentària. I d'aquí, fins a El Prat de Llobregat, on el traçat per àrees industrials dona pas a les petites edificacions dels casc urbà, algunes de molt antigues, que han patit esquerdes a conseqüència d'una tunelació ràpida i amb nivells de

seguretat baixos, sense sistema d'encavalcament (construir la paret del túnel a mesura que es fa el forat). El vespre de l'1 de juliol el magatzem de maquinària de l'empresa Corsam Corviam, encarregada de les obres del tren d'alta velocitat a El Prat, va patir un incendi que va destruir parcialment una oficina, material d'obra i diversos vehicles. De moment se'n desconeixen les causes, les quals s'estan investigant.

SANTS: 1.Parc de l'Espanya Industrial, 2.Rampa d'accés de camions al Mercat de Sants (dreta), 3.La Pilar assenyalava els encofrats del carrer Bonaventura Pollés, 4.Túnel de vianants a la Rambla de Brasil, 5.Voreira al carrer Antoni Campmany, 6.Cisternes d'aigua a la Riera Blanca. **HOSPITALET DE LLOBREGAT:** 7.Accessos al metro de Santa Eulàlia, 8.Casa centenària envoltada de tanques a la Torrassa, 9.Avinguda Carrilet tallada al trànsit, 10.Entre la Torrassa i el polígon de la Provençana, 11.Rampa vianants a Bellvitge, 12.Excavacions entre Gornal i Bellvitge.

Fotografies: Edu Bayer

PILAR, 82 ANYS, VEÏNA DEL CARRER BONAVENTURA POLLÉS (SANTS)
"Uf, això és inacabable. No sabeu vosaltres bé el que estem passant aquí. De dia i de nit"

Molt soroll a les obres?

Uf, això és inacabable. No sabeu vosaltres bé el que estem passant aquí. De dia i de nit.

Quan van començar?

Doncs no ho recordo bé, però ja fa uns quants mesos. El que em sap més greu és que les canonades perden aigua i baixa carrer avall. Allà baix queda tot empantanegat. Ja hi he trucat tres vegades per avisar. Aquí se suposa que ens fan les escales mecàniques per pujar fins a la Rambla, però ja ho veurem. Segur que no funcionaran.

I per anar a l'altra banda del barri? Per anar al mercat?

Has de passar per aquest túnel fosc i estret o donar tota la volta fins al carrer Olzinelles i la plaça de Sants. Ara fa quinze dies que han començat a fer aquestes

parets tan altes i per aquest tram de carrer tampoc no hi podem passar. A més, s'estan trobant que de sota terra comença a sortir aigua. Això és una riera, aquí hi havia aigua no fa gaires anys, i hi sortien moltes herbes amb rapidesa, la humitat sempre hi era.

Com ha canviat el barri?

Això és molt diferent. Ara hi ha molta gent de fora, els veïns de tota la vida estan marxant i jo marxaré ben aviat. Fa uns quants anys, quan es van fer les obres de la cobertura del cinturó, jo mateixa feia els entrepans dels 300 treballadors que hi havia, al voltant del bar que regentava amb el meu ja difunt marit. Ara ja no tinc el bar però, a més, no els entenc, als treballadors, tots parlen idiomes diferents.

Testimonis en viu

MIQUEL I MONTSE (48 I 47 ANYS), MATRIMONI DEL CARRER BONAVENTURA POLLÉS

Què en penseu de les obres?

Soroll, i gent que s'està embutxacant diners. Això és el que en pensem. Aquest solar amb material de construcció només fa que treure fums i sorolls de maquinària. Hi ha bidons amb combustible a tocar de les reixes. No hi ha cap mesura de precaució. Els nens jugaven amb petards el dia de Sant Joan al costat del combustible.

Com us afecta?

Doncs mira, ens fan tirar la casa a terra. Ara diuen que la nostra casa centenària feta amb pilars d'obra antiga feta a consciència i amb parets ben fermes no hi queda bé!!! Al districte de Sants-Montjuïc ens diuen que l'estètica general del que serà la zona d'accessos al metro de Mercat Nou no encaixa amb el nostre habitatge. Ens el fan enderrocar per tornar a construir després. Hauré de marxar un parell d'anys i tornar-hi. No ho entenem. No ho entén ningú.

MANOLO (24 ANYS),

TREBALLADOR A LA UTE TORRASSA

Com són les jornades laborals?

Jornades? Aquí no hi ha jornades ni de deu ni de dotze hores. Aquí es treballa sempre que et truquen. Els que som d'aquí ho tenim més fàcil, anem a casa i esperem que ens truquin, estem molt pendents del mòbil. Els que són de fora ho tenen més difícil, s'han de buscar un lloc on dormir per passar la temporada que duri el contracte temporal. De sis mesos en sis mesos. Hi ha polonesos, portuguesos, romanesos i

africans, però també molta gent d'Andalusia, de Madrid i de València.

Per què no hi deixeu fer fotos?

Bé, a mi em donen l'ordre de no deixar entrar ningú més enllà de les tanques de seguretat de les obres. Ni entrar-hi ni fer-hi fotografies. Aquestes són les ordres. Jo no sé per què ho fan ni m'importa. Per mi podria fer el que volguéssiu però és la meua feina.

Arribarà a Sants per Cap d'Any?

Doncs no ho sé. El forat de la tuneladora i les vies potser sí. Ara, la cobertura de les obres i la reparació de tot el que s'ha hagut d'aixecar serà més difícil.

Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

IRLANDA // LES CONTRADICCIONS DEL PROCÉS DE PAU

Transició a la irlandesa?

↳ Solidaritatirlanda.blogspot.com /Derry (Irlanda)/

El 1997, l'Exèrcit Republicà Irlandès (IRA, en les sigles en anglès) declarava un segon alto el foc amb la voluntat de "col·locar les pedres per a construir una pau duradora". Poc temps després, algunes organitzacions paramilitars protestants també declaraven la fi de l'ús de les armes, tot interpretant-ho com una victòria davant la "rendició" de l'IRA. Enrere quedaven trenta anys de conflicte armat amb més de tres milers de morts i molts damnificats. Un any després, i per primer cop des de 1921, representants polítics d'una banda i de l'altra, juntament amb els primers ministres del Regne Unit i de la República d'Irlanda, s'asseien per elaborar el que ha passat a la història com l'Acord de Divendres Sant.

Al carrer les coses són diferents, les dues comunitats segueixen dividides

Aquest acord, farcit d'ambigüitats, permetia a ambdues parts vendre'l com una victòria a les seves respectives comunitats. El text decreta el restabliment del parlament autonòmic de Stormont (prop de Belfast) amb una peculiaritat: tots els partits amb representació parlamentària han de ser al Govern; en teoria, per evitar executius monocolors. Aquest ha estat un dels principals entrebancs, ja que el Partit Unionista Democràtic (DUP) del reverend Ian Paisley sempre s'havia negat a compartir govern amb el Sinn Féin (SF), braç polític de l'IRA liderat per Gerry Adams, i al que, fins fa pocs mesos, qualificava de "terrorista". Davant d'aquesta negativa, Londres ha suspès l'autonomia tots aquests anys i ha assumit el govern d'Irlanda del Nord de manera centralitzada.

El conflicte de la policia

El DUP ha anat fixant una sèrie de condicions que el SF ha anat complint per tal d'arribar a un acord. Entre les més polèmiques hi ha el reconeixement de la policia britànica com a autoritat legítima. Això va generar profundes discussions el febrer passat, fins que la cúpula del partit va acabar aconseguint aquest reconeixement pel conjunt de l'organització. Per a molts això era un pas que s'havia de fer.

Durant els anys més durs del conflicte, la policia no patrullava pels barris irlandesos de les ciutats. L'IRA muntava controls pels carrers

A dalt, tanca que separa els barris de Fontain (protestant) i Sunbeam Terrace (catòlic) a Derry. A sota, tanca protectora d'una comissaria de Belfast

i s'encarregava de "l'ordre públic". Des que va deixar les armes, la presència policial a aquests enclaus ha continuat essent pràcticament nul·la i, en deu anys, els actes de vandalisme i de violència gratuïta han augmentat considerablement, fet que ha reduït la sensació de seguretat de la majoria de veïns. Per a altres membres de base del Sinn Féin, això ha estat la gota que ha fet vessar el got i han abandonat el partit. Altres organitzacions, com el Partit Socialista Republicà Irlandès (IRSP), organitzacions d'expressosers polítics i el Moviment per a la Sobirania dels 32 Comtats (32 CSM), ho han titllat d'inacceptable. Aquests grups també tenen faccions armades (INLA i RIRA) amb militants empresonats, ja que no van signar l'alto el foc.

Cal tenir present que les forces policials han causat in comptables abusos de poder entre la població. Recentment, un informe de la inspectora Nuala O'Loan ha demos-

trat la col·laboració del RUC (anterior nom de la policia) amb l'UVF (Unió de Voluntaris de l'Ulster, un dels principals grups paramilitars unionistes), en tota mena d'accions contra el moviment republicà, així com en altres delictes com extorsions, intimidacions o tràfic de drogues als 90. Tot i això, pel Govern britànic, que ha hagut de reconèixer l'evidència de l'informe, s'han pres prou mesures per a l'eradicació d'aquestes pràctiques, i considera que aquests fets són propis de la policia del passat (RUC) i no pas de l'actual Servei Policial del Nord d'Irlanda (PSNI).

Nous temps

El març es van celebrar novament eleccions, en les quals el DUP va ser el partit més votat, seguit del Sinn Féin. Després de setmanes de negociació, finalment s'ha arribat a un acord. Després de deu anys d'inoperància, es reactivarà el parlament autonòmic, amb Ian

Paisley (DUP) com a primer ministre i Martin McGuinness (SF) com a "conseller en cap". A nivell polític, això és l'inici d'una nova era i l'assoliment definitiu de la pau.

Al carrer, però, les coses són diferents. Les dues comunitats segueixen dividides. Els murs separen els barris d'un cantó i de l'altre a ciutats com Belfast o Derry. Les escoles, les creences, les tradicions o els esports que practica el jovent als parcs són diferents i la violència anomenada "sectària" es continua produint les nits dels caps de setmana.

Tanmateix, és innegable que la situació està canviant. Els militars britànics ja no fan acte de presència als carrers i s'han retirat a noves casernes construïdes lluny dels nuclis urbans, mentre desmantellen les dels centres de les ciutats. El turisme fa acte de presència i s'obren nous negocis encarats als visitants, com hotels, botigues i restaurants.

Decisions polèmiques

La divisió ha penetrat a la comunitat republicana. Molta gent veu avenços reals per primera vegada en molts anys i encara el futur amb optimisme. Altres rebutgen aquest procés de pau (no la pau) i es neguen a acceptar que tants anys de sacrifici hagin d'acabar així, acusant els representants del SF de "venuts" als salaris d'entre 90.000 i 125.000 euros anuals fixats pels membres del Parlament Autonòmic.

Per a Darren, un cuiner d'un restaurant cèntric de Derry, "el procés, en línies generals, està essent positiu, ja no hi ha ni trets ni militars pels carrers. La situació s'està pacificant" i espera que, "en tres anys, l'exèrcit britànic hagi abandonat Irlanda". Respecte dels col·lectius contraris a l'evolució del procés, opina que "encara no han ofert públicament una alternativa, el temps de les armes ha acabat i ara s'ha obert una via política que s'ha d'aprofitar, mentre que el que proposen aquests grups és tornar a la lluita armada". Davant assumptes delicats com el reconeixement de la policia, explica que "s'ha de cedir en algunes coses, és una negociació i no es pot aconseguir tot el que es voldria".

Els militars britànics ja no fan acte de presència

En Shaun, un treballador de l'Hospital de Derry, té una visió molt diferent: "l'acord ha significat reforçar la unió amb Gran Bretanya ja que les organitzacions que varen signar l'acord s'han carregat la legitimació política de la lluita armada. Per fer la mateixa acció, fa deu anys eres un lluitador polític i ara ets un criminal. S'ha acceptat la llei britànica: policia, jutjats, administració... però el Sinn Féin ha venut tot això com un pas endavant cap a la llibertat, com s'entén?" Quant a l'acceptació de la policia, opina que "van canviar-li el nom però no han tocat l'estructura ni s'ha acomiadat a ningú. El Sinn Féin ens diu que ara ells la controlaran, però la policia sempre defensarà l'Estat". Sobre el futur assegura que "aquest govern està condemnat al fracàs".

Aquest sistema obliga SF i DUP a compartir el govern, però aquests partits representen sectors de la població que s'odien i volen coses completament diferents. Per exemple: el DUP està al càrrec del Departament de Cultura, encarregat d'impulsar el gaèlic, segons els acords de pau. No s'ha fet res, d'això, i arribarà un dia en que el SF haurà d'exigir actuacions. Però la comunitat protestant no té cap intenció d'acceptar que el gaèlic tingui el mateix status que l'anglès".

MÈXIC // UN GOVERN DE MÀ DURA I CREACIÓ D'UNA NOVA UNITAT MILITAR

Repressió i militarització: les promeses electorals de Calderón

☞ **Gemma Estrella**
/Mèxic/

El govern de Felipe Calderón a Mèxic ha començat amb força. Amb l'excusa de combatre el narcotràfic, el president panista ha militaritzat el país i destacaments de l'exèrcit han envaït estats

La nova redacció del Codi Penal Federal criminalitza la protesta social

sencers com Michoacán, Guerrero, Chiapas, Veracruz, Sinaloa, Tabasco, Chihuahua i Nuevo León, entre molts d'altres. El combat al narcotràfic s'ha convertit en una de les

noves tasques de l'exèrcit mexicà, que intervé en un camp que fins ara era responsabilitat dels cossos policials. També s'ha creat, a finals de maig, una nova unitat militar, el Cos de Forces de Suport Federal, format per elements de l'exèrcit i de les forces aèries. Sota ordres directes del president de la República, entre les seves funcions es troba "la recuperació de l'autoritat en condicions de desestabilització social".

▶ Reformes legals perilloses

El candidat electoral del PAN (Partit d'Acció Nacional) va optar, al juliol de l'any passat, per utilitzar la força i els elements repressius per afermar un govern que molts mexicans creuen que és il·legítim i producte d'unes eleccions fraudulentoses. La constant amenaça de repressió s'ha convertit en un dels factors que defineix el caràcter del nou govern. Un exemple són les reformes de dotze lleis apro-

vades pel Senat. Unes reformes que, se suposa, van encaminades a sancionar el terrorisme i els qui el financen. A la pràctica, però, la nova redacció del Codi Penal Federal criminalitza la protesta social i possibilita que lluitadors i lluitadores socials siguin acusades de terrorisme.

El nou redactat de l'article 139 del Codi Penal diu que s'imposaran sancions de sis a 40 anys de presó i fins a 1.200 dies de multa a qui "utilitzi substàncies tòxiques, armes químiques, biològiques o similars (...) explosius, armes de foc, incendis o inundacions, qualsevol altre mitjà violent, per produir alarma, terror o temor a la població, per atemptar contra la seguretat nacional o per pressionar l'autoritat perquè prengui una determinació". L'ambigüitat dels termes "alarma", "terror" o "temor" fa difícil distingir quan s'han d'aplicar aquestes sancions. La inclusió de conceptes com "atemptar

contra la seguretat nacional o pressionar l'autoritat perquè prengui una determinació" poden convertir el Codi Penal en una eina de persecució per a persones i organitzacions opositores al Govern. L'escriptor mexicà Carlos Montemayor afirma, en un article publicat a La Jornada, que "el terrorisme, com el vell delictes de

dissolució social, obre en el Mèxic actual les portes a una repressió amb resultats imprevisibles. Una repressió dirigida contra processos socials que no tenen res a veure amb el terrorisme, però sí amb el descontentament per les determinacions que pren l'autoritat cada dia per la pressió de les elits mundials i nacionals".

Lluitadors i lluitadores socials condemnades de per vida

Quan es diu que les reformes a l'article 139, la llei antiterrorista, obren la porta a la persecució de lluitadors i lluitadores socials no s'està imaginant el futur, s'està parlant del present. A Mèxic, tancats a presons d'alta seguretat, hi ha persones condemnades de per vida. Els encara presos i preses polítiques d'Atenco, acusats de delictes federals,

están condemnats a més de 60 anys de presó. El seu únic crim va ser lluitar per una societat millor denunciant les injustícies governamentals i plantant cara.

Això és el que ofereix un govern que es va tacar les mans durant les eleccions manipulades del juliol de 2006 i que des de llavors no se les ha deixat d'embutrar.

GLOBAL // ELS EUA MOUEN FITXA EN EL TAULER MUNDIAL

El nou president del Banc Mundial va fer xantatge a l'OMC

☞ **Manuel Torres**
/Barcelona/

Robert Zoellick, recanvi de Wolfowitz com a President del Banc Mundial, rep crítiques pel seu estil negociador en l'OMC, ja que durant la Ronda de Doha es va guanyar la fama, segons un article publicat a la web de Jubileu i reproduït per Choike, d'intransigent i de xantatgista. Per a les entitats que advoquen per l'abolició del deute extern dels països en desenvolupament, aquest nomenament seria el cop de gràcia final per a una institució desprestigiada pels últims escàndols de corrupció en l'adjudicació de contractes per a la reconstrucció de l'Iraq i el nepotisme de Wolfowitz al Banc.

Zoellick va entrar a l'administració dels Estats Units el 1985. Va treballar com a assessor a les ordres de James Baker i va arribar a ser el número dos del Departament del Tresor l'agost de 1992.

Es va convertir en sotscaip del Gabinet de Bush pare; va passar també per Florida, on va formar part d'un equip encarregat d'assegurar que Bush guanyés les controvertides eleccions presidencials del 2000.

Condoleezza Rice el va descriure en una entrevista com el seu "alter ego"

Representant de Comerç Exterior dels EUA del 2001 al 2005, va destacar entre els delegats a l'OMC per voler imposar el pes del govern de Bush en les negociacions, i esperar que els països empobrits estiguessin d'acord i acceptessin qualsevol

demanda que els Estats Units exigissin. A començaments del 2005 va canviar les relacions comercials per la diplomàcia com a segona autoritat del Departament d'Estat. Condoleezza Rice el va descriure el juny del 2006 –quan Zoellick va acceptar una oferta de Goldman Sachs– com el seu "alter ego" i com un "treballador infatigable".

▶ La seva feina a l'OMC

La feina d'aquest "infatigable" consistia, segons alguns participants a la Ronda de Doha, en una sèrie de pressions sobre els ambaixadors dels països empobrits que decidien fer front als EUA. No era extraordinari que aquesta pressió inclogués la "persuasió" dels governs perquè reemplaçessin els funcionaris tossuts. Una tàctica que va reeixir en diversos casos, segons va expressar un delegat d'Amèrica Central poc després de la reunió a Doha. Un delegat africà va relatar la seva reunió amb Zoellick

Robert Zoellick, nou president del Banc Mundial

H. Young

llavors: "Per a la nostra reunió bilateral amb els Estats Units ens van citar a la Suite Presidencial. Zoellick ens va recordar que ja havia efectuat trucades telefòniques a la capital, que havia parlat amb el nostre Cap d'Estat, i que ja s'havien garantit tots els esforços per ajudar a combatre el

terrorisme, i incloent-hi el llançament d'una nova Ronda de negociacions amb l'OMC".

Aquest és l'home que, amb aquesta trajectòria de pressions, suborns i abusos de poder, haurà d'atorgar els préstecs als països que els necessitin.

Llibreria
Distrivinyes

Libre polític, crític...

Editorials: Virus, Vosa, Txalaparta, Hiru, El Jonc

C/ de l'Or, 8 (Plaça del Diamant)
08012 Gràcia, Barcelona
Telèfon 933 683 901
distrivinyes@yahoo.es

c/ Escorial 33 Barcelona
Telèfon 932 840 904
disco@disco100.com

SOLIDARIDAD
OBRERA

Portaveu de la CNT a Catalunya
Contrainformació feta per i per als treballadors/es
Subscriu-te!

www.soliobrera.org

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE scc!

LA COOPERATIVA
So i llums
Tel: 93.443.01.90
Fax: 93.329.71.52
autonomia@autonomiadespectacle.com
AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE scc!

Canviem el món entre fogons

1r Concurs Popular de Cuina amb Productes de Comerç Just
Santa Coloma de Gramenet
www.fundaciofutur.org

Termini d'entrega de receptes: 9 de setembre

Observatori dels mitjans

/observatorimitjans@setmanaridirecta.info/

Polèmica per l'emissió del concert d'un cantant d'extrema dreta a la televisió pública de Croàcia

Enric Borràs Abelló

Milers de mans alçades a l'estil de la salutació nazi es van exhibir sense cap por el 30 de juny a l'estadi de Zagreb, la capital de Croàcia. Saludaven el cantant Marko Perkovic que fa servir, com a nom artístic, el de l'arma que duia quan servia l'exèrcit a la guerra dels Balcans: Thomson, un subfusell britànic. Cançons patriòtiques i violentes, imatgeria medieval i militar... i nostàlgia del moviment polític ústaixa, que va donar suport al règim de Hitler i va col·laborar enviant milers de gitanos, serbis, jueus i dissidents polítics a camps de concentració com el de Jasenovac. Entre el públic, molts dels quaranta mil assistents duïen gorres amb la "U" d'Ústaixa, peces de l'uniforme militar d'aquest règim, banderes i altres símbols. Tot plegat es va emetre en directe a través de la televisió pública de Croàcia.

Segons ha declarat al diari The New York Times el ministre d'Educació de Croàcia, Dragan Primorac, no hi ha anti-semitisme a les cançons de Marko Perkovic i, per tant, no hi ha cap problema en emetre-

les per televisió. De fet, el mateix ministre va planejar d'assistir-hi. Per Primorac, com a molt es pot criticar "quatre o cinc persones" del públic per vestir símbols d'Ústaixa o fer la salutació nazi enmig de les actuacions de Perkovic. Però les imatges del concert mostren més de quatre o cinc persones alçant el braç. A més, el govern serbi i el Centre Wiesenthal no opinen el mateix que el govern conservador de Croàcia, tots dos ja s'han queixat de l'emissió per televisió del concert de Perkovic, a qui consideren un xenòfob i un filonazi.

La qüestió és ben clara: si la televisió pública de Croàcia emet un concert en directe, en fa propaganda, dona més ressò al cantant del que ja tenia. I en aquest cas, com a mínim, el músic és sospitós; així ho mostren les crítiques internacionals i les de diversos moviments antifeixistes. I això sense comptar que el govern dels Països Baixos ja va prohibir que hi toqués el 2004, o que el govern alemany va revisar —una per una— les lletres de totes les cançons programades abans de permetre que Perkovic cantés al país germànic.

Marko Perkovic nega les acusacions que el titllen de filonazi, i diu que ell

Una noia del públic porta el barret de l'Ústaixa

només canta sobre allò que considera més important a la seva vida: Déu, la família i la pàtria. Explica que no canta a favor d'Ústaixa, sinó dels herois de la guerra per la independència de Croàcia, i que els qui el critiquen són ratolins que es van amagar

durant la guerra i no comprenen què és defensar la terra. Sigui com sigui, quan Thomson, enmig d'un concert, crida "Za dom, spremni umrijeti!" (Per la pàtria, preparats per morir!) milers d'espectadors desapareixen el braç dret amb la mà plana.

Tots els detinguts són culpables

Bernat Gili

Després dels atemptats del Iemen, Londres i Glasgow, més d'un lector pot esbufegar amb aquest article, però la presumpció d'innocència encara hauria d'existir. Fins i tot amb els malvats terroristes islamistes. Doncs bé, el més probable és que cada vegada es tingui menys en compte. Fa ben pocs dies en vam tenir un exemple clar: la policia va detenir tres persones acusades de reclutar joves per a les files d'al-

Qaida i enviar-los a camps d'entrenament. Doncs tots eren culpables.

Ho eren? Bé, qualsevol que llegís o escoltés les notícies sobre les detencions era el que es podia imaginar: els diaris en van publicar les fotografies i els noms sense cap mena de por i més d'un s'oblidava de dir que eren presumptes culpables o acusats fins ben bé al final de la notícia. La peça de El Periódico duia per títol "Cau una cèl·lula d'al-Qaida que captava joves a Barcelona" i començava d'una manera molt aclaridora: "Nou cop a al-Qaida a Catalunya". El mateix

diari explicava que, en tres anys, s'havien detingut mig centenar de radicals islamistes a Barcelona; això sí, no deia quants d'aquests detinguts s'havien processat o havien quedat lliures per falta de proves. Ara, cal dir que El Periódico no era l'únic que feia cas amb els ulls clucs al comunicat de la policia. El Mundo, per exemple, donava per fet que tots eren de la mateixa cèl·lula, que eren culpables: "MA formava part de la mateixa cèl·lula que ML, de 23 anys, i de MLMI, de 27, detinguts aquest matí". I tot això sense comptar amb el bon dia d'en Josep Cuni qui,

als Matins de TV3, es va dedicar a fer passejar les cameres de televisió per la zona on havien fet una de les detencions, a la frontera entre l'Hospitalet i el barri de Sants de Barcelona. Va dedicar bona part del programa a parlar d'una pintada que havien trobat i que deia "Ben Laden viva" i a mostrar aquella zona. A més, demostrant el seu poc coneixement de la Barcelona real, sorprès per la degradació, va repetir més d'una vegada que els espectadors no s'havien de confondre, que encara que no ho semblés "allò era Barcelona i no Casablanca".

E-notícies s'enorgulleix de fitxar un col·laborador de la Cope

Joan G. Vallvé

Per qui encara tenia dubtes de l'opció ideològica d'e-notícies.com, el diari digital que dirigeix Xavier Rius, només cal que llegeixi una de les notícies publicades el dimarts 3 de juliol

i que duia per títol "E-notícies aconseguix fitxar un col·laborador de la Cope". Es tracta de Juan Carlos Girauta, fitxat com a articulista d'opinió, que col·labora amb els programes La Linterna i La tarde con Cristina de la Cope i que també escriu al diari digital Libertad

Digital. Segons e-notícies, es tracta d'un dels periodistes amb més influència al PP, tot i que no té massa bones relacions amb Josep Piqué.

Segons e-notícies, el fitxatge és per reforçar l'espai d'opinió de la publicació i obrir-lo a totes les tendències polítiques.

Bé, no totes; és clar que els moviments socials i organitzacions polítiques com les CUP no hi tenen cap paper. De fet, a tall d'exemple, es pot dir que dels deu articles que es destacaven a la portada el mateix dia que es va publicar la notícia, dimarts 3 de juliol, tres eren directament anticatalans.

Freqüències de ràdios lliures o populars

Ràdio Bronka 104.5FM (Bcn Nord, Gramenet i Badalona) i 104.45FM (Bcn Sud i Hospitalet), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Radio 90 101.4FM (Olot), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio Malva 105.0 FM (València), La Tele 52UHF (www.okupemlesones.org)

Publicitat

rebrot '07
7è Aplec de joves dels Països Catalans

Antiherois
Pirat's Sound Sistema
Inershow
Arabascia

Habeas Corpus
Piperrak
Los Draps
Deskarats

Obrint Pas
Ràbia Positiva
Trikizio
Gadegang

26, 27, 28 i 29 juliol
Argentina (el Maresme)
www.rebrot.org

MAULETS
el jovent independentista revolucionari

*acampada, xerrades, tallers...

Subscriu-te a la directa

Per 60 euros l'any pots rebre la Directa a partir d'ara i durant un any

NOM I COGNOMS _____

ADREÇA _____ CODI POSTAL _____

POBLACIÓ _____

TELÈFON FIXE I/O MÒBIL _____

CORREU ELECTRÒNIC _____

SUBSCRIPCIÓ NORMAL (60 EUROS) _____

ALTRES QUANTITATS (SI VOLS CONTRIBUIR AMB UNA QUANTITAT EXTRA, INDICA-LA) _____

FORMA DE PAGAMENT

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

NÚMERO DE COMPTE (20 XIFRES) _____

NOM DE LA PERSONA TITULAR _____

ALTRES FORMES DE PAGAMENT:

SI PREFEREIXES PAGAR LA SUBSCRIPCIÓ PER MITJÀ D'UN INGRÉS O D'UNA TRANSFERÈNCIA O EN EFECTIU, O TENS

QUALSEVOL QÜESTIÓ QUE VULGUIS CONSULTAR, CONTACTA AMB LA DIRECTA.

ENVIJA AQUESTA BUTLLETA A: JUAN RAMÓN JIMÉNEZ 22, 08902 HOSPITALET DE LLOBREGAT

TAMBÉ PODEU FER ARRIBAR LES VOSTRES DADES A TRAVÉS DELS TELÈFONS DE LA DIRECTA, PER CORREU ELECTRÒNIC O PER MITJÀ DE LA PÀGINA WEB.

TELÈFONS 935 270 982 / 661 493 117. CORREU ELECTRÒNIC: subscripcio@setmanaridirecta.info WEB: www.setmanaridirecta.info

Subscripcions

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori. Ens pots enviar les teves dades a: <subscripcio@setmanaridirecta.info>, o entrant a la web i omplint el formulari: www.setmanaridirecta.info O bé, truca'ns al 935 270 982 ó al 661 493 117.

Presentacions i parades

(Si voleu organitzar una presentació del setmanari, truqueu o escriviu un mail a internacional@setmanaridirecta.info)

Corresponsalies

-**Baix Llobregat** <baixllobregat@setmanaridirecta.info>
 -**Barcelona** <redaccio@setmanaridirecta.info>
 -**Berguedà** <bergueda@setmanaridirecta.info>
 -**El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès)** <elcamp@setmanaridirecta.info>
 -**Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa)** <girona@setmanaridirecta.info>
 -**Maresme** <maresme@setmanaridirecta.info>

-**Menorca** <menorca@setmanaridirecta.info>
 -**Osona** <osona@setmanaridirecta.info>
 -**Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera)** <terresponent@setmanaridirecta.info>
 -**Vallès Occidental** <terrasa@setmanaridirecta.info> i <sabadell@setmanaridirecta.info>
 -**Vallès Oriental** <granollers@setmanaridirecta.info>
 -**Solsonès** <solsones@setmanaridirecta.info>

Punts de venda

BADALONA
La Mussara Sant Joan de la Creu 70
BARCELONA
 GRÀCIA
Cap i Cua Torrent de l'Olla, 99
Infoespai Plaça del Sol, 19
Taifa Verdi, 12
Distrivinyes De l'or, 8 (Plaça del Diamant)
Llibreria Punt i coma Guillem Tell, 29
 GUINARDÓ
Rocaguinarda Xiprer, 13
 EIXAMPLE
Quiosc Manu Nàpols-Roselló
Xarxa Consum Solidari Rocafort, 198
 POBLENOU
Taverna Ítaca Pallars, 230
Cus-Cus Rambla Poblenou, 77
 SANT ANDREU-SAGRERA
Patapalo Rubén Darío, 25
Andyblue Bar de la Biblioteca de Can Fabra
Trèvol Antonio Ricardos, 14
 NOU BARRIS
Ateneu Popular 9 Barris Portlligat, 11-15
Casal de Joves de Roquetes Vidal i Guasch 16
El Tinter La Plana, 10
Can Basté Passeig Fabra i Puig, 274
Llibreria Xoc Passeig Fabra i Puig, 325

CIUTAT VELLA
AQUENI Méndez Núñez, 1 principal
Xarxa Consum Solidari Pl. Sant Agustí Vell, 15
Pròleg Dageria, 13
El Lokal Cera, 1 bis
La Rosa de Foc Joaquim Costa, 34
Quiosc Colom Rambles
Quiosc Santa Mònica Rambles
Quiosc Tallers Rambles
Quiosc Canaletes Rambles
Llibreria Medios Vallldonzella 7
 SANTIS
Espai Obert Violant d'Hongria, 71
La Ciutat Invisible Riego, 35
Terra d'Escudella Premià, 20
Teteria Malea Riego, 16
Entropiactiva Socors, 7
 CORBERA DE LLOBREGAT
Llibreria Corbera Psg. dels Arbres, 4
Le Centro Andreu Cerdà, 12
 CORNELLÀ DE LLOBREGAT
El Grillo Libertario Llinars, 44
CSO Banka Rota Rubió i Ors, 103
 ESPLUGUES DE LLOBREGAT
Ubud Artesania Mestre Joaquim Rosal, 22

GIRONA
Llibreria 22 Hortes, 22
Llibreria Les Voltes Plaça del Vi, 2
La Màquia Vern, 15
 GRANOLLERS
Llibreria La Gralla Plaça dels Càbrits, 5
Anònims Miquel Ricomà, 57
El Racó Ecològic Roger de Flor, 85
 HOSPITALET DE LLOBREGAT
Quiosc Montserrat Pl. Mare de Déu de Montserrat
La República Rosalía de Castro, 92
Centre d'Estudis de l'Hospitalet Major, 54 1º
 IGUALADA
At. Llib. El Porvenir Passeig Jacint Verdaguer, 122
 LLEIDA
Ateneu La Maranya Parc, 13
La Falcata La Panera, 2
 MATARÓ
Arcàdia Cafè Cultural Pujol, 26
Llibreria Robafaves Nou, 9
 MANRESA
Cafè l'Havana Plaça Gispert
Moes Joc de la pilota, 9
 MOLINS DE REI
Llibreria Barba Rafael Casanoves, 45
La Bodegueta Pintor Fortuny, 45
 OLOT
Dòria Llibres Passeig del Blay, 10

PIERA
Vie Victis - Ciber Garito De la Plaça, 31
 REUS
Bat a Bat Kultur Sant Elies, 29
 RIBES DEL GARRAF
Llibreria Gabaldà Plaça de la Font, 2
 SANT BOI DE LLOBREGAT
Ateneu de Sant Boi
 SANT FELIU DE LLOBREGAT
Teteria Índia Jacint Verdaguer, 9
 SANT JOAN DESPÍ
Llibreria Recort Major, 60
 LA SEU D'URGELL
Llibreria La Llibreria Sant Ot 1
 SOLSONA
Llibreria Cal Dach Sant Miquel 5
Casal Popular La Fura Plaça Sant Pere 8
Llibreria Pellicer Pg. Pare Claret 12
 i Avinguda del Pont 4
 TARRAGONA
CGT Tarragona Rambla Nova, 97-99, 2n pis
 TERRASSA
Kasalet Societat, 4
 VIC
Llibreria La Tralla Riera, 5
 VILAFRANCA DEL PENEDÈS
La Fornal Sant Julià, 20

Què es cou

En 100 anys s'han perdut el 75% de les espècies cultivables

Els Bancs de Llavors plantegen alternatives per a capgirar aquesta tendència

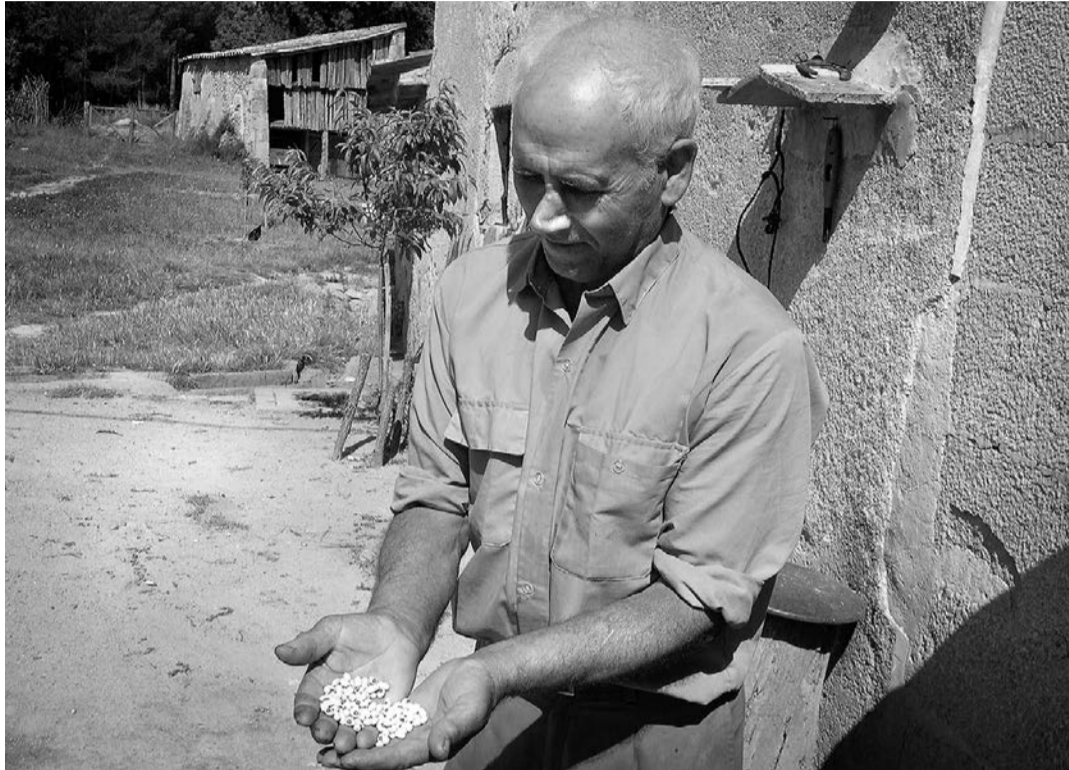
↳ **Jordi Panyella**
/campanyes@setmanaridirecta.info/

Fa un any, l'Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació (FAO) va presentar unes dades on es deia que el 75% de la diversitat genètica dels cultius s'havia perdut durant l'últim segle. Si històricament la humanitat havia utilitzat i cultivat entre 7.000 i 10.000 espècies per a cobrir les seves necessitats, avui es xifren en 150 les espècies que es cultiven. Només dotze d'elles representen el 70% del consum humà. Els sistemes d'agricultura intensiva o monocultiu són una de les causes d'aquesta tendència, coneguda amb el nom d'*erosió genètica*.

Els sistemes d'agricultura intensiva o monocultiu, són una de les causes de l'erosió genètica

L'erosió genètica apareix quan la pagesia deixa de guardar les llavors d'un any per l'altre i passa a comprar-les a marques comercials. Aquestes els venen llavors híbrides, "que no es poden guardar d'un any per l'altre perquè es degraden i tampoc es poden multiplicar", afirma l'Ester, de Les Refardes. Aquesta erosió produeix la desaparició de les llavors autòctones i la uniformització dels cultius.

Les Refardes és una finca que hi ha a Mura (Bages), que es dedi-

Llavors de fesol a Caldes de Malavella

Alba Gros

ca a la multiplicació de llavors de varietats locals per a la seva venda. "Principalment venem a aficionats -horta d'autoconsum- ja que no són llavors que responguin bé a sistemes d'agricultura intensiva. Però un 25% dels clients sí que són pagesos". La llavor autòctona o local és una llavor "millorada pel món de l'agricultura des de fa 10.000 anys (moment en el que s'ha datat l'inici de l'agricultura)", diu l'Ester.

L'experiència de Les Refardes es suma als Bancs de Llavors, que d'un temps enrere es dediquen a "fer còpies de seguretat" de la biodiversitat cultivable i "d'anar multiplicant les llavors". Segons l'Ester, "el millor seria que no existissin, que tota aquesta informació es guardés al camp, serien Bancs de Llavors vius, que funcionarien d'un any per l'altre". La rea-

lilitat, però, és que "l'última generació de pagesia ha deixat de conservar i multiplicar les llavors".

Un dels reptes de Les Refardes és arribar a l'agricultura ecològica de Catalunya, que fins ara "ja tenen opcions de compra de fora, per exemple del sector llavorista d'Holanda i Alemanya, tot i que el 80% d'aquestes llavors que arriben de fora siguin híbrides". Segons l'Ester, "no només cal canviar la llavor, cal canviar el sistema de cultivar i vendre, entendre els cicles del producte...". I a això "potser ens hi durà la necessitat, com va passar a Cuba, que quan va tancar l'empresa llavorista, van haver de posar-se les piles en la recuperació de llavors".

Un dels principals bancs de llavors dels Països Catalans és Esporus, vinculat a l'Escola Agrària de Manresa. Altres experièn-

cies estan agrupades a la Xarxa Catalana de Graners, Can Jordà, de La Garrotxa, el Parc Agrari del Baix Llobregat, la Universitat de Lleida, l'Almaixera de Tarragona, o el CSO Can Masdeu, a Barcelona. A nivell oficial hi ha Bancs de Llavors, anomenats Bancs de Gentoplasma, vinculats a l'IRTA (Institut de Recerca en Tecnologia Agrària, del Departament d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya), que bàsicament "reben ajudes per a investigar varietats antigues, i conservar-ne mapes de gens".

Legislació

Al juliol del 2006 es va aprovar la "Ley 30/2006 de semillas y plantas de vivero y recursos fitogenéticos", on entre altres coses es posava en marxa el Registre de Conservació, en el qual sí que hi ha un espai per a les varietats locals. El sector de la conservació de llavors, però, "està en un debat de si registrar-les o no", diu l'Ester. "Hi ha una part positiva, que és que reconeixen que aquestes llavors existeixen. La part dolenta és que per registrar-les aportes tota la informació sobre la llavor i les empreses se'n poden beneficiar i fer-ne patents". Fins al moment, només la Red de Semillas ha presentat quinze propostes de registre, de les quals n'han admès tres.

La llavor local està millorada per l'agricultura des de fa 10.000 anys

A Catalunya, l'Administració no té una postura definida de suport a la conservació de llavors locals. Segons l'Ester, "no els interessa perquè és donar autonomia al pagès". Fins al moment, però, no ha aplicat cap sanció, fet que sí que ha passat a països com França, on la Federació de Llavoristes s'ha arribat a querellar amb entitats similars a Les Refardes per competència deslleial. ☹

Per contactar:

www.esporus.org
www.redsemillas.info

Els pobles del Segrià es resisteixen a ser l'abocador de Barcelona

↳ **Directa Terres de Ponent**
/campanyes@setmanaridirecta.info/

La Plataforma Segrià Net. Salvem la Vall de Camarasa! es manté activa en les mobilitzacions contra l'abocador i la planta de tractament de residus que es vol construir en terrenys del municipi de Gimènells -Pla de la Font (Segrià). L'1 de juliol es van manifestar unes 2.500 persones pels carrers d'Almacelles (5.000 habitants). Membres de la Plataforma han anunciat les properes accions en contra d'aquest projecte de 70 hectàrees, que tractaria 1.500 tones diàries de residus procedents de l'àrea metropolitana de Barcelona.

Lluís Garrido, portaveu de la Plataforma, creu que la mobilització respon a la sensibilitat de la gent contra un projecte que atempta contra la forma de vida dels pobles de la zona: "El projecte planteja algunes mancances importants, ja que falta fer estudis ambientals per saber quins efectes tindria la planta sobre les aigües". S'ha de tenir en compte que l'abocador es situaria al costat d'un pantà que alimenta molts camps de Gimènells.

"Ens vam començar a reunir tres o quatre persones de cada municipi afectat a Gimènells. Ara hi ha dos o tres representants a cada poble. Avui podem dir que cada poble té la seva subplataforma", afirma Ignasi Giribet.

Propietaris de l'empresa promotora, XAVIKER,S.L., veïns de Raimat, senten les cassolades periòdiques que es fan als municipis afectats pel projecte

Existeix la iniciativa d'impulsar una Federació de Plataformes, amb l'objectiu de donar suport a altres pobles de Ponent que puguin tenir la mateixa problemàtica, ja que és una idea que s'està treballant i que agruparia tant Plataformes que han pogut parar els projectes que les afectaven com les que no, amb la voluntat de treballar conjuntament per "cuidar les nostres terres".

Els propietaris de l'empresa promotora, XAVIKER,S.L., els veïns de Raimat senten les cassolades periòdiques que es fan als municipis afectats pel projecte. La propera convocatòria serà el divendres 6 de juliol al Pla de la Font. La Plataforma també té previst de fer una manifestació a Lleida, una festa de trobada de les poblacions que formen part de la plataforma a mitjans de juliol, a Sucs i, fins i tot, un rècord Guinness. ☹

Per contactar:

<http://societatcivil.blogspot.com/2007/06/aturem-els-abocadors.html>

Acusen un fotògraf de coaccions, amenaces i danys

✉ Ramon Vila
/campanyes@setmanaridirecta.info/

El 19 de maig de 2005 no va ser un dia qualsevol pel fotògraf Albert Garcia. Aquell dijous va ser detingut per la secció número 6 de la Brigada Provincial d'Informació de la Policia Nacional acusat de violació de propietat professional, coaccions, amenaces i danys. L'Albert és un fotògraf del barri de Sants (Barcelona), membre del col·lectiu informatiu La Burxa i del portal web Barriants.org, col·laborador de mitjans com *El Punt*, *Vilaweb*, *Diago-*

L'Albert ha posat una querrel·la per coaccions i vexacions per les pressions rebudes pels Mossos d'Esquadra

nal o DIRECTA, i afiliat al Sindicat de Periodistes de Catalunya. La detenció es va produir mentre feia fotos durant una acció pública el febrer de 2004 on les habitacions d'una casa okupada denunciaven les amenaces que havien rebut per part de la constructora Integral Aparcamientos S.A. La policia basa la detenció en una

L'Albert Garcia, fotògraf santsenc

Enric Borràs

empremta seva trobada en un full repartit durant l'acció. Així, se'l jutjarà el 12 de juliol i el fotògraf s'enfrontarà a la petició del ministeri fiscal d'un any de presó per coaccions, divuit mesos de pena multa, per danys i una indemnització de 660 euros.

Pressions policiaques

El malson per a aquest jove, conegut per cobrir informativament manifestacions, accions i activitats dels moviments socials no s'acaba aquí. El 21 de maig, el jutjat va admetre a tràmit una querrel·la contra els drets individuals, per coaccions i vexacions

que l'Albert es veu obligat a interposar a causa de les pressions rebudes per part d'agents dels Mossos d'Esquadra. Afirmar que, a mitjans de desembre de 2006, es va presentar a la seva feina un furgó del Mossos amb l'únic propòsit "de posar-me en evidència a la feina i per avisar-me que anés molt amb compte de què i a qui feia fotos". L'Albert explica que el març va rebre la visita del mateix furgó i d'alguns dels mateixos agents per intimidar-lo a la feina i que van apujar el to de les amenaces i l'agressivitat del tracte. També a les darreres manifestacions i des-

allotjaments on ha fet fotografies diu que el fan esperar més temps del normal a l'hora de demanar-li l'acreditació de premsa: "Com que saben per a quins mitjans treballes i no els interessa, no et deixen fer la feina com a un altre fotògraf que vengui les seves fotos a un diari que utilitzarà les fotos igual que

fa amb la notícia, per a desprestigiar els moviments socials".

► **La campanya de solidaritat**
La campanya de suport exigint l'absolució de l'Albert i la fi de les intimidacions va començar el mateix dia de la seva detenció, ara fa més de dos anys, i s'ha anat activant a mesura que el procés judicial ha

Es convoca una concentració el dia del judici, 12 de juliol, i una roda de premsa el 9 de juliol

avançat. S'ha buscat el suport de professionals i col·lectius d'informació i ja es compta amb més d'un centenar d'adhesions al manifest de suport que incideix en la preocupació vers determinades actituds policials de coacció cap a la llibertat d'informació. L'assemblea de suport convoca una concentració el mateix dia del judici i una roda de premsa el 9 de juliol, mentre omple els carrers amb pancartes on es diu: "Informar no és cap delictes. Per la Llibertat d'Expressió i l'Absolució de l'Albert". ☎

Per contactar:

www.barrisants.org
albertabsolucio@gmail.com

Un concurs de cuina recopilarà receptes que incorporin productes de comerç just

✉ Gemma Garcia
/campanyes@setmanaridirecta.info/

"Canviem el món entre fogons" és el nom que rep el Primer Concurs de Cuina amb Productes de Comerç Just que s'ha organitzat a Santa Coloma de Gramenet aquest any 2007. Des de principis de juny i fins a principis de setembre està obert el període de recepció de receptes per aquest concurs, que segons l'ha definit el seu co-director, Jordi Ribes, "és una eina de dinamització de la participació ciutadana per promocionar temes de comerç just, sobirania alimentària i consum responsable i turisme solidari".

Per tal de respectar la sobirania alimentària, una de les bases no permet l'ús de llegums, vi i mel que provenguin del comerç just.

Les receptes guanyadores es publicaran al segon volum del llibre Una altra cuina és possible

Així es vol "evitar la incompatibilitat del comerç just amb el consum responsable i de proximitat, si no,

estariem anant en contra dels principis que volem defensar", diu Jordi Ribes.

El concurs està dividit en dues categories. La categoria ordinària premiarà la quotidianitat del plat proposat, "que es puguin cuinar a diari i l'elaboració dels quals no requereixi invertir-hi ni gaire temps ni gaires diners", diu Jordi Ribes, codirector del Concurs. La segona categoria és la festiva, pensada per "plats més excepcionals". Per a cada categoria es concediran tres premis. El primer premi de cada categoria consistirà en un viatge solidari al Marroc, per a una persona, on es podran conèixer experiències d'economia social. El segon i ter-

cer premi de cada categoria consistiran en un lot de productes de comerç just. Les receptes guanyadores, escollides per un jurat presidit per la cuinera Ada Parellada, es publicaran al segon volum del llibre *Una altra cuina és possible*.

Aquesta primera edició del Concurs "Canviem el món entre fogons", l'ha organitzat un consorci d'entitats on s'hi troba la

Fundació Futur, una empresa d'inserció dedicada al món de la restauració ecològica i que incorpora productes de comerç just; l'associació Apassos, que té per objectiu promoure iniciatives de desenvolupament sostenible; i l'editorial cooperativa Ecos, que està especialitzada en publicacions de l'economia solidària. ☎

Per contactar:

concurs@fundaciofutur.org
www.fundaciofutur.org

ESPAI OBERT

Obert de dilluns a divendres de 18 a 22 h.
Col·lectius: ATECAT, Contra-Infos, Biogràfic, Polèmica, Ateneu Llibertari del Poble Sec, Artesano, Cooperativa de consum crític.
Tallers de ball flamenc i informàtica.
La coordinadora es reuneix els dimarts a les 20 h. Vine per participar i fer propostes. Fes-te sòcia!
Violant d'Hongria 71 1er pis. Sants, BCN.

UN ALTRE PUNT DE VISTA

diàleg, petitíssim de actualitat crítica

PERIÒDICO

Diagonal

una altra economia és possible

www.coop57.coop

serveis financers ètics i solidaris

Mendez Nuñez, 1 Pral 2a 08003 Barcelona
Tel 93.268.29.49 :: coop57@coop57.coop

impresos de tota mena
disseny gràfic
compaginació
il·lustració
rètols
webs ...

Fundació Tam-Tam · 93 218 92 39
tamtam@ibernet.com

Laeiutat invisible

Zoba Urbana

vine a conèixer les novetats de la temporada
Riego 35 BAYOS · 08014 BCN · 93 298 99 47

FERMIN MUGURUZA, LA KINKY BEAT I NOUR FORMARAN PART DE LA PRIMERA DE DIVERSES ACTIVITATS PROGRAMADES

‘No music, no life’ i deu anys rere els escenaris

HACE COLOR CELEBRA EL DESÈ ANIVERSARI AMB UN CONCERT EL 21 DE JULIOL A MATARÓ

D'esquerra a dreta; Fermin Muguruza, els barcelonins Nour i La Kinky Beat; tres de les principals apostes de la discogràfica Hace Color

HACE COLOR CELEBRA EL SEU DESÈ ANIVERSARI COM A AGÈNCIA CONTRACTANT, PROMOTORA I DIFUSORA MUSICAL INDEPENDENT

MÉS INFORMACIÓ:
www.hacecolor.com

Estel B. Serra
/cultura@setmanaridirecta.info/

Deu anys al *backstage* i que per molts més. Hace Color celebra el seu desè aniversari com a agència contractant, promotora i difusora musical independent. Amb una *web* totalment renovada i actualitzada, anuncien que hi haurà diverses activitats fins a finals d'any. De moment, però, el tret de sortida serà el concert a Mataró del proper 21 de juliol amb tres dels grups capdavanters de l'agència: Fermin Muguruza & Afro-Basque Fire Brigade, La Kinky Beat i Nour. Amb el lema representatiu de "No music, no life", (sense música no hi ha vida), la festa està anunciada a partir de les 20.30 h al parc Central mataroní en el marc del festival Cruilla de les Cultures.

Creació i distribució alternatives
Hace Color va néixer el 1997 com a projecte associatiu, fruit de les inquietuds de persones que en aquell moment giraven entorn del grup musical Color Humano. Amb un petit despatx al centre social Espai Obert situat en aquell moment al Poble Sec, el col·lectiu va començar a treballar amb la idea de crear un projecte multidisciplinari, tot i que finalment es va acabar centrant en la música. Tot plegat, amb un estil independent i un discurs antagonista, fent front als entrebancs del circuit musical oficial i ajudant a crear un espai de distribució alternativa. I, de passada, donar un cop de mà als moviments socials quan han volgut organitzar concerts i festivals musicals de mitjà i gran format.

I encara que sembli mentida, deu anys després continuen essent moltes de les persones que van començar. Una d'elles, en Joni, explica com el panorama de la distribució alternativa "ha canviat una barbaritat" des dels vuitanta. "En aquella època, quan va començar tot allò relatiu a la música independent, hi havia un estil únic i gairebé tots anàvem a veure tots els concerts independents. No ens importava si eren els Brighton 64, els Nervios Rotos o els Kangrena; pocs concerts que hi havia, s'havien d'aprofitar".

Grups d'escena antagonista
El panorama ha canviat i només cal veure-ho fent una ullada al catàleg i als plans d'Hace Color. Amb onze grups, un estiu carregat de concerts a l'agenda i per tot el món, l'Afro-Basque Fire Brigade conviu amb la fusió de la rumba cumbia catalana de Rauxa, amb el folk alternatiu de La Varda o amb el *hardcore* accelerat de Ràbia Positiva. Alhora, sense oblidar l'escena *afro hip hop* amb Black Baudelaire, la camaleònica combinació d'un francès, un equatorià i un espanyol.

De novetats n'hi ha moltes i, de projectes al cap, també. De moment, i concretades, la gira mundial de Fermin Muguruza per celebrar els 25 anys de carrera, la presentació del nou single de FuFu-Ai o els concerts de Nour al Marroc durant aquest juliol. La Kinky Beat renova gira per l'Estat i per Europa, incloent una parada al Glastonbury Festival i consolidant-se com un dels pocs grups alternatius catalans que llança discos a diferents països. El segueix Sagarroi, la formació liderada per

Iñigo Muguruza que ja ha visitat Alemanya, Suïssa, Cuba i el Japó, presentant el directe *Baileke* amb la incorporació d'una nova corista.

L'enfrontament amb la censura
Concentrar totes les experiències musicals de deu anys en una de sola es convertiria en un festival massa llarg. Aquest plantejament és el que ha dut Hace Color a anunciar la realització de diverses activitats durant el que resta de 2007. Sobta, però, que essent una agència contractant i distribuïdora de Barcelona, no dugui a terme l'activitat central a la mateixa ciutat. En aquest sentit en Joni parla "d'exili". "A casa no ens hi volen, suposo que són qüestions polítiques i com que nosaltres no fem política... deixarem aquesta opció a la ineficiència dels qui porten la cultura a l'Ajuntament de la nostra ciutat". Ara bé, Hace Color no es fa enrere i assegura que

hi haurà un aniversari a Barcelona, ja que "hi ha moltíssima gent que treballa al marge del nostre Ajuntament". Malauradament, però, no és la primera vegada que es topen amb el rebuig, i fins i tot la censura de l'escena musical. "La nostra primera experiència crec que va ser amb Joxe Ripiau a Madrid; l'actuació va incloure faxos als diaris, amenaça de bomba, desplegament policial, etc. El més fort és que tot ho havia iniciat un energumen de les fundacions "peperes" d'extrema dreta que havia anat a l'escola amb l'Iñigo Muguruza. Es deia Roman Cendoya i es veu que l'Iñigo li havia robat la piruleta". Ara, la pressió continua dirigida per la coneguda AVT (Associació de Víctimes del Terrorisme), però, segons en Joni, "com a Associació de Víctimes de l'AVT ja ens estem movent i plantant cara; és difícil d'entendre que les víctimes es converteixin en botxins i que estiguin per sobre de la justícia".

Descobertes i emergents

Les noves apostes de l'agència contractant i distribuïdora continuen traspasant fronteres. Dam n'és una: una formació de *hip hop* reivindicatiu palestí, contundent i que barreja els ritmes urbans amb cordes, llaüts i *derboukes*. El grup viu la música com un reflex d'una vida carregada d'odi, ràbia i repressió, tal com es pot veure al videoclip penjat al *web* d'Hace Color. L'estil punyent s'engloba dins aquesta nova generació de *hip hop*, creant una atmosfera similar a la de la cantant francesa Keny Arkana.

A casa i capgirant l'estil musical apareixen les Xazzar, una formació de set noies i dos nois que presenten un *gipsy klezmer jazz* dalt l'escenari, inspirat entre d'altres per l'estil de Gadjo. Una combinació d'instruments que ens fa pensar en les terres de l'est amb un cert aire casolà i obert a noves influències. Van ser la revelació catalana del 2006, perquè van guanyar el Sona 9, i van començar a tocar en diversos festivals i a compartir escenari a Salamanca amb Fanfare Ciocarlia. De cara al setembre sortirà el seu primer disc, editat per Kasba Music.

Pim-Pam-Pum

“L'òpera no és un gènere per a rics”

Àlex Andrés. DIRECTOR MUSICAL
WWW.OPERA-ALES.COM⇨ Roger Palà
/cultura@setmanaridirecta.info/

Les companyies valencianes Músics de l'Anomalia i Zozobra Teatro s'han aliat per tirar endavant un repte ambiciós: abordar el gènere de l'òpera i, a més a més, original i en valencià. El resultat és Ales. Allò que desitgem realment acaba succeint. Una òpera de cambra que explora fins a quin punt les nostres vides depenen de nosaltres mateixos. Parlem amb Àlex Andrés, director musical de l'espectacle.

L'òpera és un tipus d'espectacle associat a un estrat de la població amb molts diners... Com trenqueu amb aquest concepte elitista?

En un sentit estricto, no hi ha res que faça l'òpera un gènere car. I tampoc necessàriament els amants de l'òpera es troben entre la gent de diners. Durant segles l'òpera va ser un gènere totalment popular. I ara continua agradant a certa població, però independentment de la seua butxaca.

Però els espais on es programa no són precisament populars...

Una altra cosa és si parlem d'assistir a una representació al Palau de les Arts. En aquest cas, sí que parlem d'un poder adquisitiu important. El problema és que estem acostumats a l'òpera espectacular amb una orquestra enorme, un cor de setanta persones, una escenografia grandiloqüent i cantants i directors que cobren quantitats absolutament immorals. Tot això suma molts diners i fa que les entrades només estiguen a l'abast de certa gent. I el pitjor

d'això és que se sol fer amb diners públics i que, a més, no acostumen a fer gires, de l'espectacle. Però dins de la música contemporània hi ha molts exemples d'òperes de cambra: pocs músics i pocs cantants. Suficient per a contar coses interessants amb tota l'emoció que només sap donar la música. No fa falta res més. I només necessita un públic obert a propostes noves.

L'òpera sempre ha estat escrita, majoritàriament, per a l'italià i l'alemany. És, el català, una bona llengua vehicular per a l'òpera?

No és ni millor ni pitjor. Qualsevol llengua és bona per contar coses cantant. Al País Valencià es fa molt poca òpera, de la qual gairebé res és de música pròpia —sol ser Mozart o Britten— i en català gairebé res. Fa uns quinze anys feren un *Tirant lo Blanc* al Palau i després tenim el cas de Carles Santos, que, tot i que utilitza diferents llengües, com el llatí i l'àrab, treballa majoritàriament en català. Però seria difícil anomenar òpera el que ell fa.

El tresor de l'Horta

LA UNIVERSITAT D'ESTIU CELEBRA
LA SISENA EDICIÓ A TORRENT6A UNIVERSITAT D'ESTIU DE L'HORTA
Del 16 al 20 de juliol
IES Tirant lo BlancC. FRARE LLUÍS AMIGÓ, 41. TORRENT
<www.perlhorta.org>⇨ Antònia Andreu
/cultura@setmanaridirecta.info/

La Universitat d'Estiu de l'Horta vol crear un punt de trobada per a la reflexió, l'aprenentatge i la sensibilització al voltant de la realitat i dels conflictes que pateix aquesta comarca valenciana, i principalment el seu patrimoni rural i agrícola. Enguany aquesta iniciativa arriba a la sisena edició i es realitzarà a Torrent del 16 al 20 de juliol.

Segons expliquen els impulsors, la Universitat d'Estiu de l'Horta serà “la nostra forma de lluitar contra la dictadura del formigó i del creixement insostenible, a més de difondre entre el veïnat la disconformitat amb el que volen fer amb l'horta vella del Torrent, ‘El Safranar’”.

L'horta de València no ha de desaparèixer perquè “té uns valors innegables i perquè és la millor inversió que podem fer per caminar cap a allò que, a la boca dels polítics d'ofici, perd la seua innocència i ens deixa el regust de la fel: el desenvolupament sostenible”.

Pràctiques agrícoles

La Universitat ofereix una programació completa, amb les activitats que any rere any guanyen amb les avaluacions de l'alumnat: les pràctiques agrícoles. Plantar, llaurar, birbar, regar, collir, rascar... Tots els matins comencen al Campet del Safranar, on els alumnes posen en pràctica les tècniques tradicionals de cultiu que els llauradors de l'Horta han transmés amb saviesa i amb l'objectiu de

respectar el medi, per aconseguir aliments de qualitat i gustosos, lliures d'agrotòxics.

Junt amb les pràctiques agrícoles, es combinen festes, tallers, taules rodones i conferències que a més d'identificar el conflicte de l'Horta, mostren la seua expressió a la resta del País Valencià i arreu del món. Entre les activitats programades hi ha una xerrada sobre la perspectiva internacional de la sobirania alimentària amb Bea Gascó, una altra sobre cultura i tradicions amb Josep Vicent Frechina, un col·loqui sobre música tradicional amb Vicent Torrent d'Al Tall i una taula rodona sobre Horta i mitjans de comunicació amb Maria Josep Picó.

El castell de la integració

UN ESTUDI AFIRMA QUE LES COLLES
CASTELLERES FACILITEN LA INTEGRACIÓ
DE LES PERSONES IMMIGRADES‘Bon cop de mà? Món casteller,
immigració estrangera i integració a Catalunya’RICARD MORÉN ALEGRET
COL·LECCIÓ NEXES. 156 PÀGINES
EDITORIAL MEDITERRÀNIA⇨ Antònia Andreu
/cultura@setmanaridirecta.info/

L'estructura organitzativa de les colles castelleres facilita la integració dels nousvinguts a Catalunya. Ho avalen la dotzena de testimonis vinculats als moviments castellers de les comarques de l'Alt Camp, l'Alt Penedès, el Barcelonès i el Vallès Occidental recollits a l'estudi *Bon cop de mà?*, obra de Ricard Morén i Alegret, publicat per l'editorial Mediterrània dins de la seva col·lecció *Nexes*.

L'estudi aprofundeix en els processos d'incorporació, participació i integració de persones immigrades estrangeres en colles castelleres. S'ha basat en un treball documental previ i, sobretot, en una sèrie d'entrevistes a immigrants procedents d'Eslovàquia, l'Estat francès, Alemanya, Itàlia, els Països Baixos,

Luxemburg, l'Argentina, l'Equador, Colòmbia, Austràlia i el Congo.

A través de les entrevistes, l'investigador observa que els factors d'integració que proporcionen les colles castelleres als ciutadans immigrants són “les altes probabilitats d'aprenentatge ràpid de la llengua catalana i dels principals trets característics de la cultura del país, la simpatia que s'hi respira, la rica vida social que permet i l'ajuda que es pot rebre tant per trobar feina com per resoldre qüestions burocràtiques”.

Vincles casuals

Bon cop de mà? assegura que, tot i que el vincle de l'immigrant amb el món casteller és casual de vegades, “en un bon nombre de casos sorgeix del contacte amb algú que ja hi pertany o que hi ha estat vinculat”. L'autor de l'estudi afirma en aquest mateix sentit que “gairebé cap dels entrevistats no ha entrat en el món casteller

gràcies a un altre estranger del mateix origen i, en general, els entrevistats tenen poca relació amb altres castellers de la seva mateixa nacionalitat, origen geogràfic o ètnic”.

Ricard Morén conclou que la satisfacció entre els castellers estrangers entrevistats és “general”, ja que “troben que les coses ja es fan prou bé i que cal millorar ben poc en relació amb com s'acull la gent nousvinguda d'origen estranger”. A partir de la informació recollida en l'estudi es pot afirmar que “a més del vessant d'integració social, les colles castelleres semblen generar de manera implícita algunes dinàmiques que poden conduir a processos d'una certa assimilació cultural a Catalunya d'algunes persones immigrades estrangeres” i que potencien “la creació d'espais d'interculturalitat i enriquiment mutu entre persones vingudes d'arreu del món”.

Publicitat

HOMENATGE
A LA REPÚBLICA AMB:
LOS RANCIOS
LA FAMILIA RÚSTIKA
ELKAPEL
(color humans)
I MÉS SORPRESSES...

DJS:
MATAHARI
KONGUITO
TXARNEGO
VJ TITO

SALAMANDRA
C/Carles III, 301 / Hospital / Ben
12 DE JULIOL * 23H
5 LLETJES DE MADA

la voz de un huracan no se puede parar
entradas anticipadas: la república (rosalia de castro 92, hospital)

Publicitat

VIRUS EDITORIAL
c/Aurora núm. 23
08001 Barcelona
www.viruseditorial.net

NOVETATS

Barbara Biglia y
Conchi San Martín
(coords).

estado de
wonderbra
Entreteniendo narraciones sobre
las violencias de género
304 pàg. 18 €
ISBN: 978-84-96044-88-3

Casilda Rodríguez Bustos
**El asalto al Hades.
La rebelión de Edipo
(la parte)**
280 pàg. 15 €
ISBN: 978-84-96044-84-5

LOS PASOS
(IN)VISIBLES
DE LA PROSTITUCIÓN

L'autogestió de les arts de carrer

FIRA D'ARTS AL CARRER DE ROKETES
BARRI DE ROQUETES, NOU BARRIS. 30 DE JUNY
<WWW.ROKETESALCARRER.ORG>

Bàrbara Boyero

↳ **Redacció Directa**
 /cultura@setmanaridirecta.info/

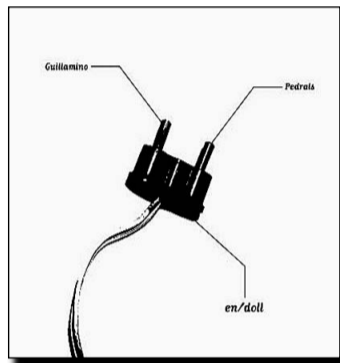
La Fira d'Arts de Carrer de Roketes, celebrada el passat 30 de juny al barri de Roketes de Barcelona, barreja cultura, art, festa i una altra manera de veure el món i de viure el barri i el districte de Nou Barris. L'organitza un col·lectiu de veïns i veïnes de la zona, conegut amb el nom de Lxs Roketeando, amb la intenció d'impulsar la cultura que es genera cada dia als carrers i a les places del barri. Aquest any la Fira ha tingut el suport d'un munt de col·lectius: l'associació de veïns de Roketes, l'associació juvenil Rocket Project, el Bido de 9 Barris, Can Masdeu,

Ràdio Bronka o la Plataforma d'Entitats de Roketes, entre d'altres.

Els actes van començar amb una cercavila al Casal Jove de Roketes. Gent amb xanques, malabars, música, invents bojos, sidecars ciclistes, bicis massa altes i massa llargues per ser realitat, equips de so muntats sobre rodes i un grup de percussió ple de ritme, Els Batubaroa. Durant més de dues hores les diferents places del barri es van transformar i s'hi van veure espectacles de molta qualitat. Les noies de Roketes van demostrar el seu coneixement de les danses orientals a la plaça del Casal d'Avis i, a l'ascensor del carrer Alcàntara, es van poder veure dos espectacles

d'aeris. Equilibris impossibles sobre cadires penjades a l'aire o sobre teles enredades que feien que el públic estigués amb l'ai al cor.

Els actes van seguir a l'Amfiteatre, on s'hi va fer un combinat de circ sense gairebé deixar temps perquè els espectadors respiressin. Qualitat artística de la mà de la gent de l'Escola Juvenil de Circ de l'Ateneu Popular de Nou Barris, la companyia D3, Zirkus Frak amb el seu espectacle de mastil i Alvarito pujant i baixant per escales en moviment. Un dia de circ i cultura popular on els grafiters, malabaristes i ciclistes bojos prenen el protagonisme per damunt del gris dels cotxes, les normes i el control social.

Guillamino + Pedrals

'EN/DOLL'
 (BANKROBBER/LABREU EDICIONS)
 HIP-HOP

Els catalans som gent recargolada: no podem tenir grups de hip-hop com cal, és a dir, que emprin paraules brutes, siguin masclistes i vesteixin xandalls. En canvi, tenim Guillamino + Pedrals, que estèticament són bastant normals, no llueixen bijuteria ostentosa i no "rapegen" sobre sexe, drogues i rap, sinó sobre carrers de l'Eixample, maneres fàcils de matar un home, micos i rates. Pau Guillamet (Guillamino), tota una referència de l'electrònica del país, uneix esforços amb el jove poeta Josep Pedrals en un

espectacle que fusiona sense vergonya el rap i la rapsòdia. A la curiosa edició del disc l'acompanya un llibret en format de manual amb els poemes de Pedrals, il·lustrats per Marc Torrent (Mudah). En/doll potser no té el caràcter de barri baix intrínsec al gènere i renuncia a part de la improvisació pròpia del rap, però és esmolat, sorprenent i gens impostat. Des del respecte i l'heterodòxia, Guillamino i Pedrals exploren un nou camí en el territori verge del hip-hop en català. ROGER PALÀ

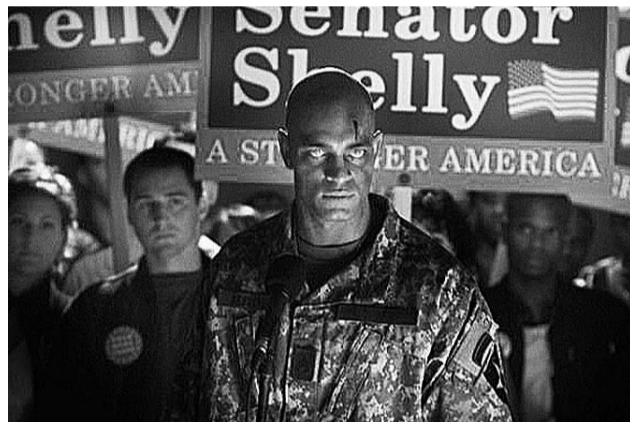

Pilseners

'EARLY WORKS'
 (AUTOEDITAT)
 PUNK-OI!

Tot és cíclic i tot retorna. I potser per això d'un temps ençà hi ha hagut uns quants retorns destacables en l'àmbit del punk i el rock de combat català. Per exemple, el puntual retrobament als escenaris de Crit de Lluita, el retorn ja anunciat dels mítics Subterranean Kids o els rumors sobre una possible tornada de L'Odi Social. Per això no és estrany que es recuperin ara els primers treballs de Pilseners, fins fa poc només disponibles en format maqueta.

Aquest CD inclou les maquetes *Pilseners* (1995) i *Demo 97* (1997). Cançons contra l'apatia social ("Hi'nem"), clams patriòtics ("La meva terra", "El despertar roig"), himnes culés ("Barça em pertany a mi", adaptació de Cocksparrer, tota una proclama "antinuinista" que avui sona *demodée* però encantadora) i temes contra el nazisme ("Stalingrad"). Completa aquest tractat de filosofia *redskin* una versió dels mítics Desperdicis Clínic, "Terra Lliure". R.P.

'Maestros del horror: El ejército de los muertos'

(MANGA FILMS, 2005)

DIRECTOR: JOE DANTE

INTÈRPRETS: JOHN TENNEY, THEA GILL, ROBERT PICARDO

MATERIALS AFEGITS DESTACATS: AUDIOCOMENTARI DEL GUIONISTA SAM HAMM, ENTREVISTES A DIRECTOR I INTÈRPRETS, COM ES VA FER

Sèrie de telefilms autoconclusius signada per famosos autors de cinema fantàstic *Maestros del horror* s'ha convertit, de manera més autoconscient en la seva segona temporada, en un projecte que desborda el codi d'autoregulació de la televisió ianqui. Emesa per cable als EUA, ara arriba a l'estat espanyol la primera temporada en DVD. Joe Dante (*Gremlins*) va ser el primer d'aprofitar la major llibertat que se li oferia per, en lloc de limitar-se a afegir violència o sexe, tractar des d'una perspectiva militant temes polítics vetats pels *mass media*. A

El ejército de los muertos, els soldats morts en un conflicte bèl·lic sense determinar —evidentment es tracta d'Iraq—, tornen a la vida com a *zombis* per votar en contra de l'administració que els va fer morir per una mentida. L'ús de la imatge dels taüts que arriben a aeroports militars envoltats per la bandera americana ja significa en si mateix el trencament d'un tabú, però també ho és tractar robatoris electorals o representar de manera tan dura els comunicadors del Partit Republicà, protagonistes de la història. IGNASI FRANCH

III Mostra del Llibre Anarquista

DEL 25 DE JUNY A L'1 DE JULIOL
 BARRI DE SANTS (BARCELONA)

Les transformacions i mutacions dels nous protagonistes socials, les hipoteses polítiques heretades de la Transició o l'estructuralitat de les violències de gènere són alguns dels temes abordats entre el 25 de juny i l'1 de juliol en el marc de la III Mostra del Llibre Anarquista, que en aquesta darrera edició ha comptat amb la participació d'unes 1.400 persones.

S'han programat un total de disset activitats, que s'han desenvolupat a Can Vies, a l'Espai Obert i a l'Entropia Activa (espais alliberats del barri de Sants de Barcelona) les quals han donat cobertura a les xerrades, taules rodones i tallers i a l'espectacle interactiu *Realidades Avanzadas*. El cap de setmana les activitats i la "tenderolada" de col·lectius s'han traslladat al passeig del Vapor Vell.

L'organització fa una primera valoració positiva del canvi d'ubicació de la Mostra, de l'augment de la participació i d'haver aconseguit finançar la Mostra mitjançant el material solidari, el mini-bar, la passejada anarquista i els donatius. ELBA S. MANSILLA

cultura@setmanaridirecta.info

RECOMANEM

DIJOUS 5 DE JULIOL INAUGURACIÓ "CAFETA" CSO LA FERRALLA 19 h Vall de Sant Daniel, Girona

A partir d'aquest dijous el Centre Social Alliberat té un nou espai per oferir a tots aquells que tinguin ganes de compartir aquest nou projecte social, cultural i polític. Inaugura el servei de bar a preus populars amb el nom de "Cafeta". Els horaris seran de dijous a diumenge i aniran de set de la tarda a dues de la nit els tres primers dies i de set a onze el diumenge. Els beneficis que es puguin fer aniran destinats íntegrament a l'auto-gestió del projecte del Centre Social Alliberat.

Assemblea de Joves de Girona

DISSABTE 7 DE JULIOL 10è ANIVERSARI DEL CSO EL PALOMAR 11 h Can Fabra, Sant Andreu, Barcelona 11 h. Els Titelladres: Siriastre, el mag dels estels. En Panxu i en Pinxu. 13h. Guerra d'aigua. 14h dinar popular, a càrrec de CENA-CINE. 16h. EL estanquero de Puerto Urraco. 17h. Proyecto Paralelo. La comunidad del palomar, El señor de los ladrillos. 18,30h. EL POGO DEL ORGANILLO. concert: 20h. PLACTON, 2 IN PAR, CRUEL HUMANO, TOLLENDO PONENS y TSUNAMI. 00.00h. brindis + passi de fotos + foto de família + traca final. 01.00h recollim i marxem cap al CSOA LA PAPA a seguir la festa.

ARTS VISUALS, DIVULGACIÓ, ARTS ESCÈNIQUES, MÚSICA

DIJOUS 5

Presentació de Si la Bossa Sona!

19.30 h Espai transformadors Ausiàs Marc, 60. Barcelona. <M> Tetuan L2 o Arc de Triomf L1. Davant de la necessitat d'enfortir els moviments socials, uns quants col·lectius i entitats engegarem un projecte de finançament de projectes, amb la intenció d'apropar els projecte de transformació social a la resta de la societat, la qual creiem que n'ha de poder formar part d'una manera o d'una altra. info@silabossasona.net tlf: 932 170 623 www.silabossasona.net

Presentem:

Si la Bossa Sona

Xarxa de Finançament dels Moviments Socials

L'espai de trobada i de suport financer per a la transformació social de Catalunya:

- On trobareu l'estructura i informació necessària per col·laborar econòmicament en projectes socials, ecològics i culturals.
- On trobareu informació sobre els moviments socials en el nostre país.
- On se us facilitarà la búsqueda de finançament pel vostre projecte.

Dimecres 4 de juliol a les 19 hores Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona Obradors 6-8 <M> Drassanes L3

Dijous 5 de juliol a les 19'30 hores Espai Transformadors Ausiàs Marc, 60 <M> Tetuan L2 o Arc de Triomf L1

Entitats que formen part de Si la Bossa Sona: Associació per l'Estudi dels Recursos Energètics, Alocron, Assemblea per la Coordinació Social, Associació per la Defensa Social Lúcia (ADOL), Canyameres, Centre Social i Cultural de Sant Joan de Vilatorrada, Centre Social i Cultural de Sant Joan de Vilatorrada, Centre Social i Cultural de Sant Joan de Vilatorrada, Centre Social i Cultural de Sant Joan de Vilatorrada...

DIVENDRES 6

Xerrada "Energia solar a l'abast de tothom"

20 h Sala-auditori c/ Remullà, Vandellòs (Camp de Tarragona) Amb l'objectiu d'apropar a la ciutadania de Vandellòs la necessitat de fomentar les energies renovables, així com facilitar els mecanismes per a la seva aplicació domèstica, el Centre d'Estudis de la Vall organitza una xerrada amb el títol "Energia solar a l'abast de tothom". La xerrada anirà a càrrec del Sr. Jesús López Villada, membre del CREVER-Grup d'Enginyeria Tèrmica Aplicada de la Universitat Rovira i Virgili.

Presentació del llibre 'COMÉSPossible? Un tomb pels límits de la democràcia mediàtica'

20:00 h Llibreria Sirga c/Tordera, 32, vila de Gràcia (Barcelonès) Què s'hi explica? Doncs, entre altres coses, l'intent de diversos col·lectius i associacions de tirar endavant la possibilitat que la ràdio municipal (per tant, dels ciutadans/es) COM Ràdio cedis una part de la seva programació a una assemblea formada per una variada representació de col·lectius i associacions de la ciutat. Quina va ser la resposta de les institucions i organismes governamentals? Això i moltes altres experiències les podreu trobar en aquest llibre signat per Laika Soyuz i Penya-roja. Mira també: www.comunicant.info

DISSABTE 7

Sopar Popular

21 h Casal Pere III - Ateneu de Balaguer Carrer Santa Anna, 12 Balaguer (la Noguera) Acte de celebració del IV Aniversari del Casal Pere III

Tallers amb Rebel Clown Army

10 h a Can Masdeu (Horta, el Barcelonès) <M> Canyelles Limitat per a trenta persones. Cost suggerit: 20 euros per dos dies. Qui no té no paga, per cobrir el viatge dels clowns des d'Anglaterra. Porta roba còmoda i menjar i aigua per compartir. Tu pots formar part d'una força armada de poderós amor i completament preparat en les antigues arts del pallasisme i l'acció directa no violenta. Tu pots aprendre enginyosament estúpides tèctiques per a confondre els poderosos. Tu pots descobrir el teu clown interior i la subversiva manera d'enganyar. Segueix el teu nas i uneix-te a CIRCA (Clandestine Insurgent Rebel Clown Army). Si vols participar: fusphey@yahoo.co.uk Més info: http://www.clownarmy.org/ Can Masdeu: canmasdeu.net/cat/contacte.php

DILLUNS 9

"Canvi social i polítiques de resposta, una mirada des del cinema"

16 h Escola de Polítiques Socials i Urbanes (IGOP - UAB) Passeig Umútia 7, Barcelona Curs de 20 hores amb Joan Subirats i Ismael Blanco, de la UAB. Inscripció: 100 euros Mira: www.uab.cat

SORTIM DE CASA

DIUMENGE 8 DE JULIOL DINAR POPULAR I CERCAVILA CONTRA EL DESALLOTJAMENT DEL CSO L'ÒPERA

14 h CSO L'Òpera. c. Joaquim Prats, 52 l'Hospitalet de Llobregat 14 h Dinar. 17 h Cabaret-cercavila

DILLUNS 9 DE JULIOL CONCENTRACIÓ CONTRA EL DESALLOTJAMENT

8 h Davant del CSO L'Òpera

7 DE JULIOL

JORNADA PIRATA 12 h CSA La Maranya. c. del Parc 13, Lleida Activitats reivindicatives de suport a La Maranya: dinar, taller de serigrafia, música...

10 DE JULIOL

BERENAR POPULAR 19 h CSA La Maranya Activitat contra el possible precintatge de La Maranya

30 ANYS DE LES JORNADES LLIBERTÀRIES

EXPOSICIÓ, DEBATS I DOCUMENTALS

5, 6 i 7 Juliol a l'Ateneu Llibertari Sants Carrer Maria Victòria 10 <M> L5-L1 Plaça Sants. Barcelona

Dijous 5 a les 19'30 h Presentació de l'Exposició "La Transició Llibertària 1974-1980". Divendres 6 a les 18,30 h documentals Okupació Sol i Imatges Miting Montjuïc. Debat "Transició Llibertària" Amb la participació de: Luis Andrés Edo, Joan Zambrana, Adolf Castaños i Txema Bofill. Dissabte 7 a les 18,30 h Documental Imatges Jornades Llibertàries 1977. Debat "Les Jornades Llibertàries i els Ateneus Llibertaris" amb la participació de: Pepe Ribas (Ajoblanco), Iñaki García, Manel Aisa, Francesc Boldú

ORGANITZA: ATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR (ATENEUENCICLOPEDIPOPULAR.ORG) I ATENEU LLIBERTARI SANTS (LATENEU.REVOLT.ORG)

NO OBLIDEU...

La indirecta

L'ENTREVISTA // OSVALDO BAYER, PERIODISTA I ESCRIPTOR ARGENTÍ

“El capitalisme no ha solucionat mai els problemes argentins”

Historiador, periodista, escriptor i guionista cinematogràfic. A aquest argentí nascut a Santa Fe vuitanta anys enrere, i que recentment ha estat nomenat soci honorari de la Societat Argentina d'Escriptors, no se li acaben les piles. L'autor de *La Patagonia rebelde* col·labora actualment en diferents mitjans de comunicació i sempre està de gira arreu on interressi una mirada lúcida com la seva. Nosaltres el vam tenir al CCCB tot just fa un any. Fem un repàs de l'actualitat del sud de l'hemisferi des del menjador on ell, entre llibres i fotografies antigues, exerceix el digne ofici de pensar.

↳ Berta Alarcó
/entrevista@setmanaridirecta.info/

Berta Alarcó

A les últimes eleccions provincials de l'Argentina, el poble de Neuquén ha reescollit el partit de Sobish, el dirigent responsable del tret per l'esquena que va matar un professor d'escola, Carlos Fuentealba. Com s'explica això després de l'enorme mobilització popular que hi va haver al voltant d'aquest afer?

A Neuquén hi ha hagut molta inversió capitalista, però al mateix temps és on hi ha l'exemple de Zanón, la fàbrica de porcellanes que va ser ocupada pels obrers i que avui dia té més empleats i producció que abans. La classe mitjana ho veu com una amenaça. Temen que els treballadors segueixin aquesta línia i per això van reescollir Sobish, que és un reaccionari absolut.

També a la ciutat de Buenos Aires acaba de guanyar el PRO, el partit que Mauricio Macri lidera amb el seu discurs de la seguretat. Què n'opina de la seguretat i la violència?

La violència dels de baix només s'acabarà si es posa fi a la violència exercida pels de dalt. I això no passarà mentre hi hagi milers d'aturats, el 48'5% d'infants argentins per sota el nivell de la pobresa i un 11% més de nens i nenes sota el nivell d'indigència. Aquest país, tan ric i immens, “el país de les espigues d'or” de Rubén Darío, no pot alimentar els seus fills. Quan un país no alimenta els seus nens no hi ha democràcia. El primer que ha de fer un govern democràtic és preocupar-se que no hi hagi nens afamats. Aquest és un principi moral que cal repetir. El capitalisme no ha solucionat mai els problemes argentins. I encara menys els solucionarà ara. **I què fem?**

Repartir millor els béns, fer que els grans terratinents deixin de tenir el domini de la terra, crear cooperatives de producció de la terra, socialitzar la riquesa d'alguns

na manera. Posar fi al treball en negre. Tot això genera violència, principalment la desocupació. Hauria de ser obligació del govern ensenyar un ofici a cada adolescent. Però Kirchner no mira de solucionar aquests problemes.

“A l'Argentina es pot aplicar allò de Bakunin de l'espontaneïtat de les masses”

L'any 2001 va ser el “que se vayan todos”, el recuperar carrers i barris amb assemblees i protestes. Avui, el 2007, són les reaccions per l'assassinat de Fuentealba o les protestes diàries de treballadores i treballadors. Algunes d'aquestes reaccions van ser efímeres, però, malgrat això, en alguns casos, es va organitzar aquesta espontaneïtat i es va consolidar en moviments socials. Quins d'aquests moviments presents avui dia li semblen més interessants?

La lluita obrera. Aquí hi va haver una lluita obrera increïble, sobretot després de l'arribada dels immigrants. La gent aquí, quan se sent molt humiliada, surt al carrer. A De la Rúa el va expulsar la població. A l'Argentina es pot aplicar allò de Bakunin de “l'espontaneïtat de les masses”. Bakunin deia que els pobles aguanten totes les humiliacions fins que, de cop, un trenca un vidre i darrere seu vénen un milió de persones. Això atemoreix els governants.

Què me'n diu de les fàbriques recuperades?

Han estat un veritable exemple. El millor exemple és el de Zanón, a Neuquén. O els supermercats

Tigre, de Rosario, que s'abasteixen exclusivament d'altres cooperatives i dediquen l'últim pis a la cultura, d'acord amb la tradició anarquista. Rescato també els moviments dels drets humans, com les Madres de la Plaza de Mayo. Aquestes pobres i velles dones avui disposen d'una seu, una universitat, un cafè literari, una biblioteca, una llibreria, una editorial pròpia, una pàgina web, una ràdio i, per si no fos prou, promouen plans d'habitatge per a gent sense sostre.

Per què van quasi desaparèixer les assemblees de barri sorgides l'any 2001?

Perquè, quan la situació va estar fòrma, els radicals i els peronistes van fer el mateix de sempre: es van unir i van convocar eleccions. Llavors molta gent va dir-se: “Si hi ha eleccions, tot això canviarà”, i va anar abandonant les assemblees. Però en el seu moment va ser preciós, perquè de cop els barris es reunien i parlaven dels seus temes. A més, estaven integrades per una majoria de dones.

Un altre avenç és la derogació de les lleis d'obediència deguda i de punt final que atorguen impunitat als genocides de la dictadura militar. Un dels testimonis del judici al repressor Etchecolatz, Jorge Julio López, ja fa nou mesos que està desaparegut. Tan complicat és per a l'executiu argentí garantir la seguretat a qui vulgui testificar contra genocides?

Això hauria de ser competència de la policia, i la policia, com

també l'exèrcit, els vam heretar de la dictadura. El gran culpable és Alfonsín, que no va fer una veritable democratització de les forces armades ni de la policia. Tampoc ho va fer amb la justícia. No va fer res de res perquè temia reaccions i per això va aprovar les lleis d'obediència deguda i de punt final per les quals es perdonaven tots els crims militars. Malgrat tot, arran de les lluites de les Madres, així com d'altres organismes dels drets humans, aconseguírem que es derogués aquestes lleis i es comencin a jutjar els militars assassins i els comissaris de la policia. Però, com els detindràs, si són els mateixos? Ja han demostrat la seva força segregant Julio López, contagiant la por entre els altres testimonis. Fins ara tot es fa molt difícil i només hi ha dos condemnats entre els milers de criminals.

Quines semblances hi ha amb l'anomenada transició espanyola?

Alfonsín era amic de Felipe González i es va deixar aconsellar per aquest. “Mirar cap endavant”. I així ens va anar. Però aquí hi va haver una gran reacció popular dels organismes dels drets humans.

Com creu que han de continuar els judicis?

Han de continuar, cal eradicar la corrupció en la policia, contractar gent nova, fer una veritable depuració de les forces armades. Kirchner va començar, va col·locar la ministra Garré, que va fer una neteja d'alguns generals, tot i que no de tots. ■

FE D'ERRADES: L'entrevista a l'Enric Pubill (Associació d'Expresos Polítics del Franquisme) del número anterior tenia una greu errada. Pubill no va lluitar a la Segona Guerra Mundial ni tampoc va passar per un camp de concentració a França tal i com es deia a l'entrada, sinó que va viure la postguerra a casa d'uns familiars a Catalunya. Una confusió i un error d'edició del coordinador de secció, Sergi Picazo, va malmetre l'entrevista, que estava ben feta per la seva autora. Demanem disculpes.

Res de nou a l'est

↳ Matthew Tree
/opinio@setmanaridirecta.info/

A casa tinc un llibre infantil que narra un conte sobre Simbad el Mariner. Segons la història, Simbad acaba a l'Àfrica oriental i allà es troba amb uns esclavistes, dibuixats, per algú tan políticament correcte que podria fer de dibuixant de la DIRECTA —perdó, perdó!—, com exploradors occidentals de pell blanca. Ara bé, a aquella banda d'Àfrica, els qui comerciaven amb esclaus no eren occidentals, sinó àrabs d'Oman. Entraven a la selva, agafaven homes, dones i nens a punta de fusell i els transportaven en unes condicions més que pèssimes a la seva base a l'illa de Zanzibar. Allà, solien lligar els esclaus mascles a un pal i fuetejar-los per veure si eren forts

M'estranya que als països àrabs no diguin ni piu sobre els esclavistes musulmans

o no (el seu preu baixava amb cada xiscla). Pel que feia a les dones, si tenien nadons, els esclavistes àrabs o bé els oferien com a obsequi o bé, si els compradors no els volien, els tallaven el coll allà mateix. En total, els àrabs del sultanat de Zanzibar van vendre uns dos milions d'africans a l'illa Maurici, Oman, l'Índia musulmana i Pèrsia. No hi ha poblacions africanes en aquestes zones, però, perquè els esclaus mascles van ser castrats en arribar-hi. Ho sé, tot això, perquè acabo de tornar de Tanzània i Zanzibar, on he parlat amb els historiadors locals i he vist les cel·les on es guardaven els esclaus sense menjar ni aigua, i que fan una ferredat considerable. El que m'estranya és que als països àrabs, tan acostumats a criticar la història esclavista dels Estats Units, no diuen ni piu sobre els dos segles i mig en què uns esclavistes musulmans terroritzaven tota la meitat oriental de l'Àfrica subsahariana. Ara que hi penso, als mateixos països occidentals, tampoc se'n parla. Mai. Per què deu ser?

